

Byaluren

en tidning om livet i Viken - förr & idag

**Hoppfull
framtid för
Vikensskolan**

SID. 18

**Historien om
Auto-Älgen
i Viken**

SID. 10

**Träffa våra
brinnande
eldsjälar**

SID. 21



Vikens Kultur- och Byaförening
Medlemstidning Nr 37 2012 årgång 17





Lågan brinner stark hos eldsjälarna...

Eldsjälar finns det många av i vårt samhälle. Inte konstigt när man tänker på det. Man får tvätta matchställ, städa föreningslokaler, jaga sponsorer, skjutsa ungdomar och sist av alla dra igen dörren och låsa exempelvis en mölla efter att jultomten varit på besök. Med den brinnande lågan hos varje eldsjäl i vår lilla by får vi andra njuta av den bästa av världar. Nämligen ett liv på en plats där kulturarv bevaras, aktiviteter möjliggörs och människor möts i harmoni och med respekt. Viken, helt enkelt.

I detta nummer av Byaluren ska vi träffa några av Vikens eldsjälarna. Utan deras insatser och brinnande engagemang hade byn varit mindre rik på glädje och upplevelser. Deras intressen varierar beroende på om de fejrar med Skeppargården eller Sjöfartsmuseet, drillar fotbollstalanger eller revar segel i WBS. Men deras drivkraft är den samma. Att göra skillnad och göra Viken till en bättre plats att leva i. Vem vet. Kanske det finns en eldsjäl inom dig som längtar efter att få göra skillnad?

På tal om eldsjälarna. Redaktionen bakom Byaluren består av inget annat och har nu vuxit med ännu en redaktionsmedlem i Louise Alexén. Varmt välkommen till strävan att ge byn en läsvärd tidning om Viken förr, idag och imorgon. Samtidigt tackar vi Kjell Cronert för hans tid som chefredaktör och redaktionsmedlem. Hans talang för Story Telling kommer lyckligtvis att leva kvar då han kommer att "frilansa" för tidningen även framöver.

En annan eldsjäl är vår ordförande Tuve Nilsson. Som du kanske märker har hans ledare flyttat till baksidan på Byaluren. En flytt som renodlar informationen från VKB med en tydligare plattform för Tuves summering av föreningens framsteg senaste halvåret, VKBs kalendarium och samtliga kontaktuppgifter till föreningen. En förening som bjuder in dig att medverka och göra en skillnad för Vikens framtid!

Happy winter!
Olof



Hej, jag är Louise Alexén...

...och är ny medlem i Byalurens redaktion. I Viken har jag bott sedan sommaren 2005 tillsammans med min sambo och våra två barn. Här trivs vi fantastiskt bra och kommer nog att stanna så länge det bara går.

Tidigare har jag gjort både personal- och kundtidningar för företag som Unilever och ABB. Nu ser jag fram emot att arbeta med Byaluren tillsammans med de övriga redaktionsmedlemmarna. Jag vill gärna ha tips och idéer om vad just du vill läsa om i vår tidning. Jag rör mig ofta i byn och du bittar mig någonstans mellan Vikensskolan, Vikvalla och havet.

Byaluren är en medlemstidning under Vikens Kultur- och Byaförening och delas ut till samtliga Vikenbor; oavsett om de är medlemmar i VKB eller inte. VKB medfinansierar Byaluren med som mest 10 000 kr per nummer (vid behov). Övriga kostnader för att finansiera Byaluren bärs av annonserande företag och föreningar.

Tidningen ska spegla livet i Viken, förr och idag. Principen är att ge historiska återblickar cirka 40% av det redaktionella innehållet, medans nutid och framtid ges 60% av utrymmet. Innehållet byggs främst på redaktionsgruppens nybetsjakt/nybetsvärdering och läsarnas tips. Redaktionen beslutar till fullo om innehållet i tidningen.

Byaluren har producerats i 35 utgåvor och har blivit ett viktigt forum för boende i Viken. Tidningen utkommer med 2 nummer per år, ett vårunummer och ett vinternummer. Tidningen produceras ideellt av en redaktionsgrupp som över tid tillförs nya medlemmar. Tidningen produceras ideellt med undantag för formgivning, tryck och distribution som

Byaluren

UTGIVEN AV
VIKENS KULTUR- OCH BYAFÖRENING.
ADRESSER, KALENDARUM OCH
ORDFÖRANDES SPALT ÄR
I FORTSÄTTNINGEN SAMLADE PÅ
BYALURENS SISTA SIDA.

CHEFREDAKTÖR:



Olof Engvall
olof.engvall
@hotmail.com

REDAKTION:



Louise Alexén
louise
@kdn.se



Pernilla Ringström
nilla_73
@hotmail.com



Katarina Trohammar
e.katarina.trohammar
@telia.com



Olle Bogren
olle.bogren
@telia.com



Clasgöran Strömberg
clasgoran
@tidstudion.se
Telefon: 0707 15 70 77

FOTOGRAF: Olle Bogren*
OMSLAGSFOTO: Olle Bogren
GRAFISK FORM: Tidstudion
TRYCKNING: Grafisk Partner

*Då annan fotograf ej angivits.

Omslagsbilden visar Vikensskolans nya rektorerna i ett glädjeskutt på skolans tak. Reportaget hittar du på sidan 18 i Byaluren.

Tips och bidrag från våra läsare är mycket välkomna. Skicka som mail till någon av adresserna ovan eller som vanligt brev till VKB:s adress som finns på sista sidan.

Annonser är naturligtvis också välkomna tillskott till Byalurens ekonomi. Kontakta Clasgöran Strömberg på adressen ovan om du vill annonsera i Byaluren!

Annonsering erbjuds primärt företag verkande i Viken. Undantag kan göras till att omfatta Höganäs Kommun om ekonomin kräver det eller budskapet har stor relevans för Vikenborna.

Priser/del av sida (ex. moms).
1/1 = 10 000:-, 1/2 = 5 000 kr;
1/4 = 2 500 kr; 1/8 = 1 250 kr.

sköts av reklambyrån Tidstudion till ett subventionerat pris.

Tidningen utkommer numera med 28 – 36 sidor beroende på redaktionella möjligheter och ekonomi. Utgivningsmånader: Maj och november. Posten delas ut i tidningen till cirka 2 600 bushåll. Upplaga per nummer cirka: 2 800.



Blommor är mitt liv!

Det hela började på en rosenodling i Varalöv där Annelie började på gräsrotsnivå och därefter så småningom fick jobb på säljavdelningen.

Efter några år i Varalöv for hon till Holland, där hon bidrog till att bygga upp ett samarbete mellan holländska blomsterhandlare och svenska blomsterhandlare som var anknutna till Interflora.

Efter den holländska sejouren återvände Annelie till Viken där hon tidigare bott. En väninna berättade då för henne att Vikens Blomsterbod, som affären då hette, var till salu!

Anneli som är en handlingskraftig kvinna slog till direkt och i år firar Vikens Blomsterhandel 20-årsjubileum!

Idag har hon åtta anställda varav några på deltid. Runt helger som påsk, pingst, jul, nyår, midsommar, mors dag och studentexamenstider är det ofta dubbla köer in i butiken och det blir minst sagt jäktigt för de duktiga flickorna men trevlig atmosfär för oss som köar.

När nya 111:an drogs utanför Viken noterade Annelie en nedgång i försäljningen men det repade sig rätt snabbt och nu är hon nöjd igen. Jag frågar henne lite lätt

om hon har några planer på att flytta till större lokaler och hon svarar snabbt att hon trivs väldigt bra i Vikens centrum och att det gärna får vara lite "mysig trängsel"

Kvalité, trender och inspiration

Anneli är mycket noga med kvaliteten när hon köper in blommor. En nöjd kund kan de kanske räkna med som trogen kund framöver! Sådana kunder har Annelie från hela Kullabygden.

– Det är inte så stora "modesvängningar" i blomsterbranschen men på senare år vill folk ha lite korta och kompaktare buketter. Brudbuketter är numera "vanliga" buketter med stjälkarna synliga och inte som förr i hållare. Även begravningsblommor kan nu få friare former, säger Anneli. Hon nämner en riktigt fin sådan som fick formen av en frälsarkrans eller en som fick formen av en liten trädgårdsrabatt. Jag frågar Anneli hur hon får inspiration och nya idéer.

– I Stockholm har de blomstermässor men vi nöjer oss med att då och då fara på inspirationskvällar, men det finns inget som inspirerar så mycket som att se en vacker blomma i naturen, svarar Annelie med ett leende.

Framtiden och humor

Av mer eller mindre en slump har Annelies dotter Lisa samma arbete på Interflora i holländska Aalsmeer som Anneli hade för drygt 20 år sedan och vem vet, kanske möter vi Lisa i vår fina blomsterbutik om några år.

Plötsligt säger Annelie till mig. – Nu skall jag berätta om en rolig händelse i butiken. Det kommer in en man med en Bonsai i en blomkruka och ber att få plantera om den. Annelie kastar ett öga på blomman och exploderar av skratt. När hon "hämtat sig" säger hon lugnt till kunden. – Ja men snälla, det är ju en plastblomma!

Att Annelie har humor framgår tydligt av de roliga skyltningarna och de ibland humoristiskt dekorerade tjejerna i Vikens Blomsterhandel.

– Mina trevliga kunder, säger hon, inspirerar oss, men utan mina duktiga medarbetare hade det inte varit möjligt att uppfylla deras önskemål!

– Hög kvalité och humor är Annelies ledord.

Olle Bogren



Full fart i Viken

Efter några års uppehåll så blev ett gokartlopp på nytt verklighet i Vikens hamn i mitten av juli månad. En rejäl utmaning för en ung kille med ambitionen att visa att "Allt Går". Möt Adam Hultin.

23-årige Adam Hultin, ansvarig för projektet, började med att presentera sin dröm för Vikens Framtidsgrupp. En dröm helt i linje med gruppens mål om fler aktiviteter och fler besökare som kan bidra till byns handel, restaurangliv och dessutom njuta av våra kulturella pärlor Sophiamöllan,

Sjöfartsmuséet och Paul Jönska Gården.

Adam Hultin tog tag i sin egen idé och med några mentorer och jäklar anamma ordnades det juridiska, samarbetet med Klippans Gocart, sponsorer, ja allt som behövdes för detta stora event. Själva tävlingen lockade 36 förare som kvalade in och till slut stod Steve Gustavsson som segrare med bästa varvtiden i finalen.

– Hoppas det kan bli en tradition, men om vi ska köra ett annat år så behöver jag lite hjälp att dra runt arrangemanget, summe-

rade en nöjd Adam Hultin eventet i Helsingborg Dagblads reportage.

Byaluren har skrivit om äldre och yngre som brinner för sina idéer. Sådana som vi behöver många av i ett Sverige som behöver fler entreprenörer. Vi håller tummarna för att Adam är en sådan och imponeras av hans go-kartevent sommaren 2012. Lycka till i framtiden Adam önskar Byaluren.

Kjell Cronert



Succé för SM i C55

I början av augusti arrangerade Wikens Båtselskap SM för segelbåtsklassen C55 med 45 deltagande båtar med 110 seglare från Hamburg i söder till Luleå i norr.

Viken visade upp sig från sin bästa sida och bjöd seglare och åskådare på tre fantastiska seglingsdagar. Sol, värme och fina vindar.

Mycket planering och förberedelser hade även satsats på trevliga landarrangemang. Grillning och regattamiddag väntade på seglarna efter tuffa tävlingsdagar på vattnet. Södra piren blev förtöjningsplats för

C55:orna och det var en imponerande syn med de 45 båtarna på rad. Att SM:et medvetet lagts i samband med Vikenfesten gav en extra festlig inramning.

Det var spännande in i det sista om vem som skulle ta hem SM-titeln men efter nio delseglingar stod det klart att det var hemmaseglaren Peter Hörwing som stod

som segrare tillsammans Hans Wallén som gjorde ett tillfälligt inhopp som gäst till Peter. Hans Wallén är en rutinerad herre med bl a ett OS-silver i Starbåt och en mängd EM- och VM-guld på sin meritlista. Även bronsplatsen kneps av en WBS-besättning, nämligen bröderna Per och Göran Larsson.

Fredrik Rege



En motoriserad överrock

För femte gången i år visade medlemmarna i Motorhistoriska Klubben upp sina veterankar i Vikens Hamn! Trots ostadigt väder med hårda vindar och hotande moln var det nästan fullt på hamnplanen. Vi pratade lite med tre av entusiasterna!



Lars Sellner från Höganäs

Oj! – Första "bilen" blev en "Motoriserad Överrock" som Lars Sellner från Höganäs kallar sin 50-åriga BMW Isetta. Lars satsar mer på humor än blank lack, kan man säga! Han trivs bra i Vikens hamn och ser fram mot en grillad korv när jag frågat färdigt. Självklart en Per i Viken-korv säger han med ett nordvästskänst leende.

Lasse Larsson från Görarp visar stolt sin skinande blanka Citroën Berliner 11 Sport från 1954. Lasse älskar att besöka Viken och det var nog 20:e gången han var här med en av sina bilar. Ja, han har en A-Ford, en PV-444 och för säkerhets skull en Ford Popular-54.



Till vänster Lasse Larsson från Mörarp Nedan Olle och Kristina Bergqvist från Jonstorp

Olle Bergqvist från Jonstorp med hustru Kristina är de riktiga veteranerna i klubben denna kväll och visar stolt upp sin "Cabbe" Chevrolet Touring från 1927. Hemma i garaget hyser de en Cheva Coach, som är en täckt "dåligtvädربول" från 1930 och ännu en Touring från 1919.

Olle Bogren



Han oroas av fiskdöden i Niagara



FOTO: BARBRO HALLIN, HELSINGBORGES DAGBLAD

Clas-Jörgen Trohammar, ordförande i sportfiskesällskapet Esox Lucius, betraktar döda fiskar i Niagarabäcken.

Under den tidiga hösten drabbades flera nordvästskånska vattendrag av fiskdöd. Först ut var Vegeå, där Findus liksom flera gånger tidigare var boven i dramat, sedan följde ett antal mindre åar och bäckar, bland andra vår egen Döshultsbäck, eller Niagara som dess nedre lopp brukar kallas.

100 döda fiskar hittades här vilket antyder att större delen av bäckens årsproduktion av havsöring gick förlorad.

Niagaras beskyddare

Kullens Fiskareförening är en intresseorganisation som förr försvarade yrkesfiskarens intressen, men numera mest består av naturintresserade fritidsfiskare.

Roland Spegel bor i Viken och är föreningens ordförande:

– Vi har bekostat två undersökningar av Niagara. För några år sedan en som avslöjade att här fanns gott om öringyngel, och kanske ännu viktigare – föda för dessa. Förra året inhandlade vi en analys av vad som kunde göras för att förbättra livsvillkoren för öringen.

Analysen ledde bland annat till att den naturintresserade Gustaf Trolle på Kulla Gunnarstorp lät riva en bro över bäcken i öringens bästa lekområde i det som kallas Christinelunds bäckrav. Mellan lekområdet i ravinen, och Niag



Roland Spegel inspekterar skuggplantering vid Döshultsbäcken.

rade därför frivilliga från Kullens Fiskareförening på försök sälj och hagtorn utmed bäcken vid Marie Bruces hästgård.

Öringen är alltså värmekänslig och syftet var att skugga bäcken och därmed förhindra att solen värmer upp den till kritisk temperatur. Skuggningen bidrar också till att minska igenväxningen i bäckens botten. På så sätt kan lantbrukarnas kostnader för dikesrensning sänkas – samtidigt som öringen mår bättre, och fåglar, fåltvilt och pollinerande insekter kan dra fördel av de blommande och skyddande dikesrenarna.

Där Niagara faller ut i Sundet byggdes



Om det är för grunt nedanför den här betongkanten kan inte öringen ta sats för boppet upp till lekplatserna i bäckens övre lopp.

för några år sedan en betongbarriär för att förhindra erosion av bäckens kanter i samband med storm. Så länge vattendjupet nedanför kanten är tillräckligt kan öringen lätt ta sats för hoppet över kanten på sin väg mot lekplatserna, men om här inte grävdes rent vid behov skulle möjligheten för fisken att ta sig upp minska. Alla bäckens beskyddare kände därför stor tacksamhet när Höganäs kommun nyligen grävde ut det kritiska området för att underlätta lekvandringen.

Niagara och utbyggnaden av Viken

Vid sidan av Kullens Fiskareförening är det främst sportfiskesällskapet Esox Lucius i Viken och dess ordförande Claes Trohammar som driver på Niagaraprojektet.

Inte minst engagerar en framtida utbyggnad av södra Viken. Eftersom bäcken kommer att löpa rakt igenom området och dessutom ta emot dagvattnet från trädgårdar, gator och torg är utformningen av vattenlöpets en utmaning för stadsplaneraren.

Hitills har kommun och byggnadsintressenter visat stort engagemang – man inser att ett levande strömvatten med allt vad det innebär av ljud, fågelliv och växtlighet är en stor tillgång i ett bostadsområde. Det får helt enkelt inte fuskas bort med gårdagens kulvertar och inbyggda risker för djurlivet!

Det hela börjar nog med hjärtat

Trycket från jordbruk, industri och bebyggelse är hårt på djur- och växtliv i Nordvästskåne och man måste tyvärr konstatera att miljövärden historiskt varit eftersatt.

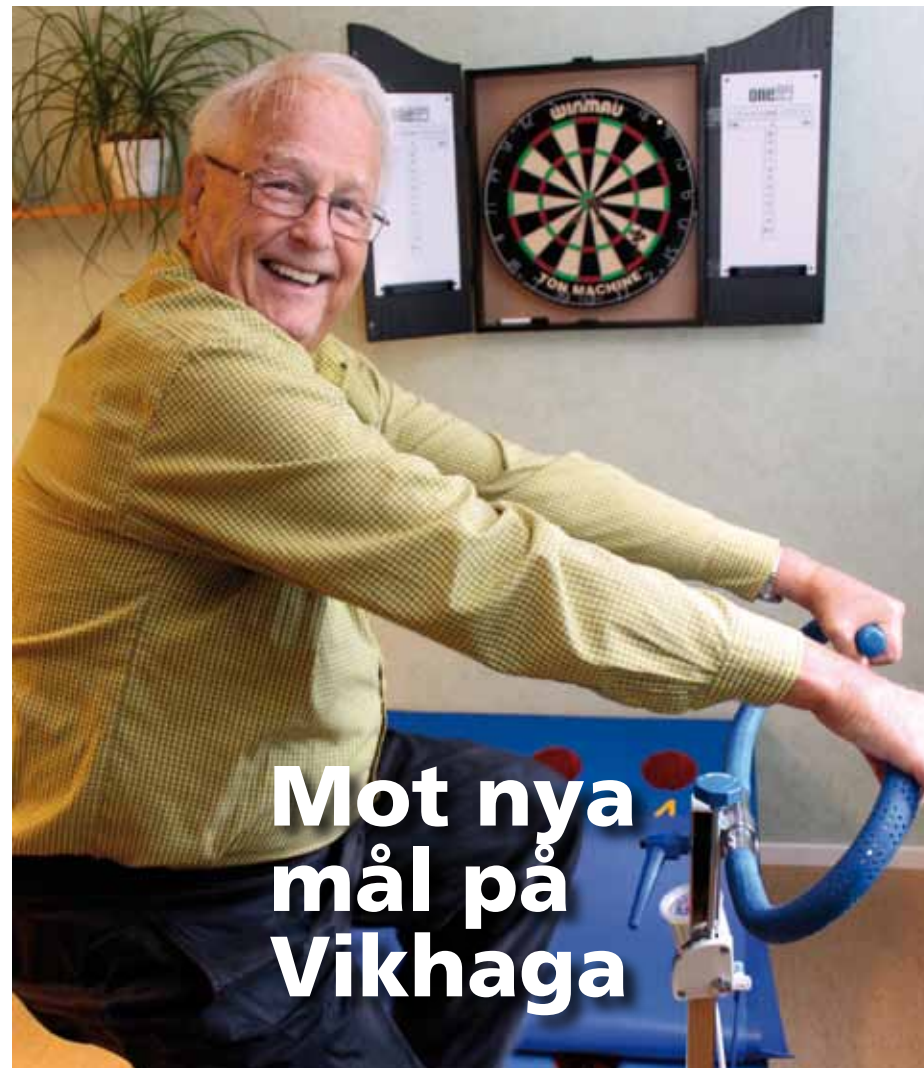
Särskilt vattendragen är hårt drabbade och utmed Kullakusten sprutar många kulvertar fortfarande ut oförsvarliga mängder av kväve- och fosforladdat vatten som bidrar till kollapsande flora och fauna i sundets och Skäldervikens djuphålor. Och utsläppen av skadliga ämnen tycks kunna fortgå år efter år utan påföljd. Varje gång det händer är det en signal att människor har gjort fel. Av okunnighet. Bristande rutiner. Slarv. Eller värst av allt: Hänsynslöshet.

Huvudet måste naturligtvis vara med. Men det hela börjar nog med hjärtat.

Anders Engström

LÄS EN LÄNGRE ARTIKEL I ÄMNET PÅ VKB:S HEMSIDA

Mot nya mål på Vikhaga



Sven-Gunnar Welin trampar på och håller fläset uppe!

Jag kliver in genom dörrarna till äldreboendet Vikhaga i Viken. Aldrig tidigare har jag varit där men jag känner genast att; "här skulle jag kunna tänka mig att bo". Inte riktigt än men om sisådär 40 år.

Jag ska träffa Jenni Kriborg som är enhetschef. Medan jag väntar fastnar jag framför Vikhagas egen Wall of Fame. Fantastiska bilder på boende och personal. Jag hör glada skratt bortifrån ett par fåtöljer och får syn på en äldre herre som drar ett skämt. Jag känner mig varmt välkommen! – Det är precis så vi vill att det ska vara, säger Jenni och fortsätter, Vikhaga ska vara ett levande hus öppet för alla. När man bor här ska det vara lätt att behålla sina sociala kontakter. Det är vanligt att våra boende får besök av vänner eller familj och vi lägger mycket energi på att skapa en hemtrevlig miljö, säger enhetschef Jenni Kriborg.

När man lyssnar till Jennis beskrivning om vad Vikhaga kan erbjuda inser jag att äldreboendet inte är vad jag trodde, utan så mycket bättre. Här är det inte snack om att du måste gå och lägga dig eller stiga upp när personalen tycker det. Här bestämmer de boende själva hur de vill ha det. Det gäller såväl mat och dryck eller

andra saker. Personalen försöker tillgodose alla behov och önskemål. Här finns även ett gym och en sjukgymnast som kommer en dag i veckan. Om man inte ger sig ut på egen hand följer personalen med på inköpsrundor till Vikens Blomsterhandel, UP-Hallen eller Jollen.

Hemlikt boende med eget kök

Carina Magneklint Magnusson har varit med på Vikhaga sedan boendet byggdes 1994.

Då var det ett Eget-boende och många klarade sig själva. Idag är de lite äldre när de flyttar in och i behov av mer stöd. Alla rum har eget kök eller pentry. Dock väljer de flesta att äta och fika i matsalen eller i samvarorummen. Maten lagas i huset och känner man för ett glas vin eller kanske rent av en snaps till maten, så är det helt okej. De inneboende ska kunna leva i princip som de gjorde innan de flyttade till Vikhaga.

– Tillsammans med anhöriga skriver vi en levnadsberättelse om personen som flyttar in, förklarar Jenni. Vi dokumenterar hjälpbehov och vilken medicinering som eventuellt behövs. Men ännu viktigare, vi tar reda på vilka intressen personen har, vad personen tycker om och hur de vill ha det för att trivas.

Ett genomtänkt arbetssätt

Inom äldreomsorgen i Höganäs kommun har arbetsmodellen Lean använts på ett mycket framgångsrikt sätt i ungefär ett år. En metodik som Vikhaga tagit till sig.

– Att arbeta utifrån Lean-metodiken innebär att vi kan tillgodose den äldres behov och samtidigt maximera organisationens resurser. Det gör att både de äldres livssituation och personalens arbetssituation förbättras, berättar Jenni.

– Ett exempel är vår frukostklubb, förklarar Carina, samordnare på Vikhaga. Där dukar vi upp en frukostbuffé i ett av samvarorummen. Vinsten blir att de som kan fixar sin egen frukost och äter och umgås i en mindre grupp, medan vi i personalen får mer tid för dem som behöver mer stöd. – Ett smart sätt att både skapa en bra upplevelse för personen samtidigt som vi utnyttjar våra resurser klokt, säger Carina.

Levande historia som möter framtiden

Tidigare låg Vikens tennisbanor på tomten där Vikhaga byggdes och att äldreboendet placerades just i Viken är till stor del kyrkans mycket handlingskraftiga damers förtjänst. 1994 fanns 40 lägenheter. Idag finns efter utbyggnaden 46 lägenheter. Personalen i huset har under årens lopp ökat från knappt 10 personer till 23.

När intervjun genomförs i september står det klart att vårdföretaget Attendo kommer att driva Vikhaga nu när kommunen överläter driften. Personalen får själva välja om de vill arbeta kvar för Attendo på Vikhaga eller om de vill arbeta i Höganäs kommun. Jenni och Carina är säkra på att det inte kommer att innebära några märkbara förändringar för de boende. Det hoppas jag, för jag tycker om Vikhaga och tänker flytta dit om sisådär 40 år.

Louise Alexén



Jenni Kriborg och Carina Magneklint framför "Wall of fame"-väggen på Vikhaga.

Georg Sessler. En tusenkonstnär i Viken



Georg visar upp en av sina fotografiska bilder som reproducerats på acrylglas!

I tidigare Byalurar har vi skrivit om konstnärinnan Tove Mauritzon och skådespelaren Bo G. Andersson. Nu har turen kommit till tusenkonstnären George Sessler.

I ett av de gamla riktigt fina korsvirkes-husen på Bygatan bor, sommartid, Georg Sessler med hustrun Agneta Sandelin. Agneta är Vikenflicka, har tillbringat alla sina somrar här och familjen Sandelin äger fastigheten sedan 1951. Men nu ska det handla om Georg!

Han föddes 1943 i Budapest och flydde i samband med ungerska revolutionen 1956 med mamma, pappa och en broder, till Sverige och bosatte sig i Stockholm. Georg började i svensk skola och anpassade sig snabbt. Så småningom tröttnade han på det lite trista skollivet och beslöt sig för att prova på fotografyrket.

Fotografen Georg

Efter två år på fotoskola fortsatte han som assistent till kända svenska fotografer såsom K.W. Gullers, Anna Riwkin Brick och Herman Bergne. Georgs stora bildintresse ledde så småningom vidare till två år på Konstfack där han utbildade sig i Grafisk Form. Åren därpå arbetade han som frilansande fotograf och blev medlem i Bildhuset i Stockholm som då var en av de stora bildbyråerna. Han fick häftiga uppdrag med flera resor jorden runt. Det ena ledde till det andra och 1975 var han medförfattare och illustratör i boken "Rätten att vara människa" som skrevs tillsammans med författaren, bondmoran och sedermera EU-parlamentarikern Marit Paulsen. – Man kan väl lite skämtsamt säga att den handlade om "Mannens rätt i samhället",

säger Georg med glimten i ögat. Senare studerade han vid Konsthistoriska Institutionen på Stockholms Universitet där han också träffade blivande hustrun Agneta. 2007 gav Nationalmuseum ut en bok med Carl Larssons stora målning Midvinterblot. Här hade Georg fotograferat detaljer som man aldrig kan uppfatta på långt håll i entréhallen på Nationalmuseum. Som kollega till Georg kan jag intyga att det inte var ett lätt uppdrag och också att det blev riktigt bra. Idén och boken – som också finns på engelska – är fin och jag rekommenderar den starkt. På senare tid experimenterar Georg vilt med gamla och gärna lite fuktskadade diapositiv med tillhörande adresslappar etc. som han scannar och sedan överför digitalt på högblankt acrylglas i format 50x70 cm. Spännande!



Collage med mix av egna och Ola Billgrens bildelement.

Författaren Georg

Georgs pappa Lajos berättade för honom i mitten på åttiotalet om andra världskrigets fasor och elände. Georg bandade pappans historier och långt senare, när Georg och Agneta bodde ett år i USA, skrev han boken "Jag lever fast jag är född". Nu var Georg författare också.

Just nu skriver Georg på en bok om Raoul Wallenberg och jag kan lova att allt

som står i den är väl underbyggt. Hela huset är fyllt med böcker och annat material på flera språk om Wallenberg och markeringar på varje sida tyder på nyfikenhet och noggrannhet. Georg är också medlem i Raoul Wallenbergkomittén 2012.

Konstnären Georg

Efter Konstfack, där han fick skissa och måla, dröjde det 20 år tills Georg tog upp måleriet igen. Nu är han på gång

och säger övertygande att han upplever bilden starkare när han målar än när han fotograferar.
– När jag är klar med Wallenbergboken skall jag ägna mig mycket mer åt måleri och jag skall göra det i Viken, som jag älskar!

Här nickar Agneta instämmande.

Inte nog med att Georg fotograferar, skriver och målar. För att fylla ut tiden har han och Agneta under flera år lagt ner mycket tid och kärlek på renovering av det gamla fina huset. De har varit väldigt noga med att mura på det gamla sättet med lera och att måla med limfärger och äggtempera. Dessutom har de nogsam dokumenterat det hela och redovisat arbetet i en universitetsuppsats. Så nog är Georg en sann tusenkonstnär.

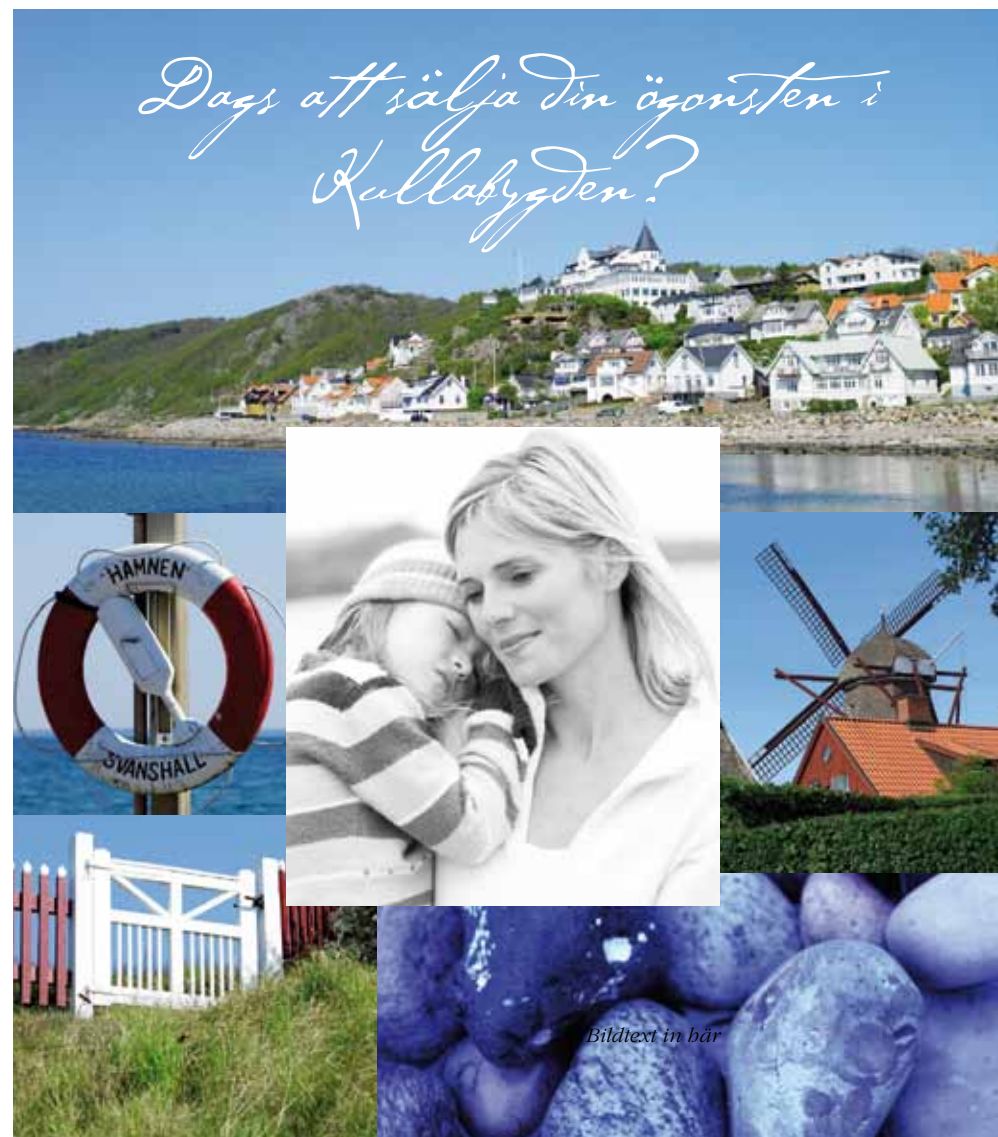
Olle Bogren



Georg älskar att måla i trädgården i Viken.

FOTO: AGNETA SANDELIN

*Dags att sälja din ögonsten i
Kullabygden?*



På Kullahalvön ligger guldgruvet och pärlorna tätt. Bokskogstäckta kullar, dramatiska klippbranter, vindskyddade picknicklundar och de charmiga byarna som smyckar halvöns kust. Allt fler söker sig till denna vackra bygd och på Länsbergs har vi lång erfarenhet av fastighetsförmedling och ett stort antal intressenter i vårt register.

Titta in på vår nya inspirerande hemsida där vi presenterar Kullabygdens charmiga byar och berättar om de objekt vi nyligen sålt och de vi har till försäljning. Är det dags för dig att sälja din ögonsten i Kullabygden? Varmt välkommen att kontakta oss för ett förutsättningslöst möte!



LÄNSBERGS

Din konstnärliga fastighetsmäklare.

Småbåtshamnen 18 A 263 39 Höganäs
tel 042-33 08 09

www.lansbergs.se

Historien bakom Auto-Älgen

På Trädgårdsgatan i Viken ligger Auto-Älgen. En motorinstitution och ett mekka för alla trogna förare av Audi, Volkswagen och Skoda. I dag drivs rörelsen av den fjärde generationen motorentreprenörer med familjen Paradis vid ratten. Men resan mot framtiden startade redan för över 90 år sedan.

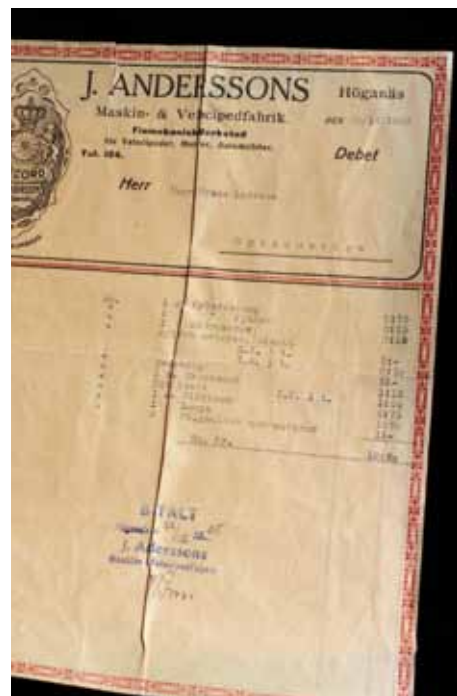
Det var vapensmeden Erik Andersson som 1920 slog upp portarna för en mekanisk verkstad på Trädgårdsgatan 23.

På den tiden handlade det om att laga cyklar och annat av mekanisk art. Men i takt med att bilarna gjorde sitt intåg i Sverige behövdes bra folk som kunde reparera och serva tidens fartvidunder. God service, stort kunnande och gott kundbemötande var honnörssord för entreprenören Erik.

Så föddes namnet Auto-Älgen

Namnet Auto-Älgen har sin upprinnelse i att en kund med tomma fickor helt enkelt lämnade in ett älghuvud som betalning.

Erik Andersson spikade upp huvudet över verkstadsdörren och vips, så föddes i folkmun smeknamnet "Älgen". Erik tyckte så mycket om namnet att han ändrade sitt efternamn till Älgelid och döpte verkstaden vid bolagisering till Auto-Älgen.



1928 kostade en mindre reparation knappt 20 kronor!



I mitten på 70-talet fotograferade Vikenfotografen Einar Liljeqvist Älgens personal som då hette: Kjell, Inger, Håkan, Roy, Olle, Margaretha, Claes, Axel, och Jörgen.

40-talet bjöd på sparlåga, gas och apor

Med 40-talet satte andra världskriget käppar i hjulen för bilarnas framfart och verkstaden gick på sparlåga med tillverkning av exempelvis barnvagnshjul och stridsvagnshinder.

I brist på drivmedel användes gengas och Erik tillverkade och monterade gengasaggregat. Men inte utan risk med tanke på giftiga gaser. Svalorna som alltid har varit gäster hos Auto-Älgen var duktiga markörer som indikerade att det var dags att lufta verkstaden. Luftad blev för övrigt verkstaden rejält när Eriks acetylen- och svetsverk flög till våders genom taket.

Om inte det räckte för att skapa uppmärksamhet i byn gick snacket sannolikt ljudligt genom Viken när Erik valde att skaffa apor till verkstaden som dragplåster.

Växtkraft och bubblor

När kriget tog slut växte drömmen om bil eller motorcykel sig stark. Trevande och

med många restriktioner sattes hjulen i rullning. Scania-Vabis hade redan före kriget visat intresse för Volkswagen.

När exportlicenserna var klara fick Sverige sin första leverans av demobilar i juli 1948 och bilarna kom in till Sverige via Helsingborg. I början av 50-talet blev Auto-Älgen kontraktswerkstad med försäljningsrättighet åt Habil (nuvarande Din Bil Syd). De första "bubblorna" på 25 hästkrafter kostade en årslön, cirka 6 000 kronor och bensinen kostade på 50-talet 60 öre litern.

Familjeföretaget Auto-Älgen byggdes ut, växte och frodades. Då under ledarskap av Erik och sonen Bertil, fram tills det att Eriks hustru, som skötte administrationen, gick ur tiden. Ett hårt slag för Erik, Bertil och verksamheten och företaget såldes.

Stafettpinnen togs över av Margaretha och Jürgen

I maj 1970 köpte Margaretha och Jürgen Hansen Ahrenkiel AB Auto-Älgen,

då en bensinstation, en verkstad och en bärgningstjänst. Servicenivån var hög med fullservice som putsning av rutor, tankning och däckkontroll, signerad av charmige trotjänaren Axel Andersson.

Att sälja bensin gav inte heller på den tiden någon större vinst men byns bilister krävde fortsatt hög service, mellan sju på morgonen till nio på kvällen. I verkstaden arbetade sex mekaniker utöver ägarfamiljen Ahrenkiel, som var fulla av entreprenörens energi och växtkraft. På plussidan fanns också en kundkrets, trogna anställda och märket Volkswagen.

Explosion av bilmodeller lade grunden till utveckling

Efter den makalösa framgången med "Bubblan" började en ny, lite skakig resa för Volkswagen-bilarna. Modellerna nådde bara begränsade framgångar. Nytt försök att återvinna gamla marknadsandelar var typ 4 som kom i augusti 1968 med modellerna 411 och 412. Även dessa problem-barn som gav verkstäder bekymmer. En påtaglig oro spred sig inom VW-kåren, särskilt efter satsningen på den udda fågeln K70-modellen.

1973 kom Passat som en trendsättare och optimismen spreds. 1974 kom Golfen som blev en lyckosatsning för VW.

Teknisk utmaning för mekaniker

Övergången från mekanik till elektronik ställde nya krav på yrkeskunnandet och många äldre bilmekaniker blev ställda.

Duktigt yrkesfolk blev en bristvara. Med intåg av datorer kom ytterligare ett moment som var kraftfullt och utmanande. En rad kvalitetsfrämjande program dök upp, som bilprovningens Gröna punkten, men hjälpte föga. Trendbrottet kom när bilfabriker själva satte standard med återkommande revisioner. Auto-Älgen levde upp till höga krav och blev en auktoriserad och renodlad märkesverkstad för Volkswagen, Audi och Skoda. En stor framgång för Auto-Älgen som nu lockade kunder långt utanför Vikens gränser.

Tredje etappen med fart mot framtiden

Efter 34 år, i maj 2004, sålde paret Ahrenkiel rörelsen till en trogen medarbetare, Lars Paradis. I dag är det den tredje familjen, Marie och Lars Paradis, som hanterar AB Auto-Älgen med framgång och för därmed detta 85 år gamla företag in i framtiden.

Jürgen Hansen Ahrenkiel



Här Lars och Marie med personal i den "digitala" verkstaden. Från vänster heter de: Rikard, Kent, Vedran. A, Vedran. S, Marie, Micke, Janne, Ingela och Lars.

Auto-Älgen år 2012

Vi hälsar nu på Lars och Marie Paradis på Älgen. Lars är ägare och chef och Marie sköter det ekonomiska. Han är "Vikenpåg" och gick fordonsteknisk utbildning i Helsingborg. Så småningom började han arbeta på "Älgen" med Jürgen Ahrenkiel som chef.

Lars är noga med att understryka att Jürgen varit en god läromästare de 20 år de hade tillsammans. Jürgen förstod tidigt att det var den datoriserade bilverkstaden som gällde i framtiden och Lars var inte sen att haka på. Redan 1998 hade alla "mekaniker" på Älgen egen dator och efterhand ställdes det högre krav från Volkswagen vilket resulterade i flera dagars utbildning per år och för Lars del upp till femton dagar. Maries far Janne är IT-ansvarig och även fastighetens skötare. Bran-

schen är nu så datoriserad att i vissa fall görs reparationer trådlöst via datorn på ett stort antal elektroniska styrdon i bilen, utan att ens öppna motorhuven.

– Vissa anställda är dock bättre på det gamla mekandet som att byta bromsbelägg, avgasrör och dylikt, medan andra analyserar och reparerar vid datorn och det är bra att vi har den mixen, säger Lars.

Lars ambitioner resulterade år 2011 i att Auto-Älgen av Volkswagen utsågs till bästa VW-verkstad i Sverige. Auto-Älgens kunder kommer från i stort sett hela nordvästra Skåne men man har också en del än mer långväga, som t.ex. den kund som körde till Viken från Skärhamn uppe på Tjörn för att serva sin bil!

Fortsättning nästa sida

Lars visar ett kort han fått från den kunden och jag citerar lite av den trevliga vykorts-hälsningen.

Hej på er!
Tack! Vi är mycket nöjda med servicen.
Den var väl värd att gå upp balufyra på morgonen och köra 30 mil. Vi blev så väl ombändertagna och bemötta. Hälsa till alla på verkstan. Ni är guld värda.
Med vänliga hälsningar från Skårhamn!!

Jag undrar för övrigt om inte Auto-Älgen är Vikens äldsta fortfarande verksamma företag? Dessutom med ljus framtid.

Som avslutning frågar jag Lars om det fortfarande är OK att betala för Älgens tjänster med ett älghuvud!

Lars skrattar högt och jag tackar för en trevlig pratstund! Byaluren önskar dem en framgångsrik resa mot framtiden.

Olle Bogren. Så här såg det ut 1932. Inga högbus bär inte...



Idéskissen ovan är tagen från det dokument om planarbete för Viken som presenterades vid ett samrådsmöte i Hemgården i början av oktober detta år.

Det följande är delar av kommunens sammanfattning av planförslaget, som i sin helhet går att studera på Kommunens hemsida.

Avsikten med planläggning är att genom en strategiskt belägen centrumutveckling sammanlänka gamla Viken med ortens nya utvecklingsområden öster om Höganäsvägen/Helsingborgsvägen.

Inom planområdet etableras centrumfunktioner i form av bostäder, handel och

allmänna platser i enlighet med riktlinjer och intentioner om hållbar samhällsutveckling i aktuellt planprogram för södra Viken. Syftet är också att kunna tillmötesgå behoven av utbyggnad av teknisk infrastruktur och service samt att skapa en mer kontrollerad exploateringsutveckling på orten.

Planförslaget innefattar:

- Lokaler för livsmedelshandel och verksamheter uppförs.
- Kvartersindelning etableras.
- Bostadsbus av varierad höjd, densitet, typ och upplåtelseform etableras.

- Högsta tillåtna antal våningar är sex våningar i anslutning till torgbebyggelsen men varierar mellan två och sex våningar inom detaljplaneområdet och minskar i våningsantal i sydgående riktning.
- Fornlämningen inom detaljplanerområdet restaureras och förmedlas till allmänheten i en planerad parkmiljö.
- Hjärtevägen utformas som kvartersgata och används för angöring för boende och övrig trafik till det nya bostadsområdet.

Mer om hur du engagerar dig i frågan hittar du på sidan 34

ILLUSTRATION: TENGBOOM ARKITEKTER



Två av Valvets mäklare, Patrick Engström och Håkan Wærner, på lunchpromenad mitt i arbetsplatsen.

Att Viken är en populär ort att slå ner sina bopålar i, det vittnar inte minst byns mäklare om. En av Vikens mest profilstarka mäklarfirmor är Valvet Mäklarfirma, som startades i Helsingborg 1991. De är den oberoende största mäklarbyrån i Kullabygden och Helsingborg – om man bortser från kedjorna. Sedan juni 2008 finns de etablerade med ett lokalkontor på Bygatan i Viken.

– Viken har alltid varit ett stort värdeområde för Valvet, förklarar Patrick Engström, fastighetsmäklare och ansvarig för Vikenkontoret. Därför ville vi gärna vara nära våra kunder i byn. Folk studerar objekt i skyltfönstret och tittar in för att boka visningar. Vi hanterar även kunder norrut i Kullabygden. Det blir bättre för de som vill besöka oss än att köra in till Helsingborg. – Viken har också många styrkor, tillägger Håkan Wærner, fastighetsmäklare. Ortsnamnet är ett starkt och välrenommerat varumärke både lokalt, i övriga Sverige och internationellt. Här finns all service man behöver, det är en fantastisk miljö och dessutom finns det väldigt bra kommunikationsmöjligheter.

Internationellt känt?

– Ja, skrattar Patrick. Viken är så känt och omtalat att vi hade köpare som aldrig ens varit i Viken och som köpt bostad utan att ha sett dem i verkligheten.

Håkan och Patrick minns en dam från Frankrike som köpte ett objekt i Viken. Hon bokade besiktning och då hon var nöjd med besiktningsprotokollet köpte hon sin nya bostad osedd. Så gärna ville hon bo i Viken. – Och inte nog med det, fortsätter Håkan. Hon berättade för sin granne i Frankrike om hur fantastiskt Viken var, så nu har även grannen köpt bostad i Viken. Utan att ha varit här!

Svajig marknad

Som alla vet har bostadsmarknaden varit lite svajig under ett par år nu, men Viken är en stabil och bra marknad. Här rör det på sig. Det är bra inflyttning och folk som redan bor här vill gärna bo kvar även när krav och behov förändras. Äldre vill ha lite mindre att ta hand om medan yngre familjer som växer behöver lite mer utrymme. Många i den äldre generationen flyttar gärna till de nyare områdena i Viken, till lite mindre hus med allt på ett plan.

Arbets sättet är annorlunda numera. Jämfört med för några år sedan så handlar det mycket mer om kundvård idag. Man håller kontakten

med kunder och följer upp och utvärderar mer än tidigare.

– Idag säljer vi vart femte objekt genom vårt så kallade spekulantregister, förklarar Patrick. Personer som vill flytta till Viken ger oss uppgifter om storlek på hus, område, prisbild och andra önskemål, så kontaktar vi dem så snart ett passande objekt dyker upp. Praktiskt för både säljare och köpare. Då har man också skapat ett stort förtroende hos kunden som känner att vi vet vad de vill ha.

Men Valvet säljer och köper inte bara hus och bostadsrätter. De arbetar även med kommersiella objekt som industrilokaler, kontor och hotell.

Olof Engvall



Kontoret – numera flyttat till gamla "Vibobuset" på Bygatan.



Upptäck Vikens gröna lungor

För de flesta av oss Vikenbor och för turister är Viken känt och älskat för sina härliga stränder, de karakteristiska badhytterna, de vackra gamla husen och närheten till havet. Men Viken är så mycket mer som vi kanske inte tänker så mycket på. Byn och områdena runt omkring står med flera gröna lungor till glädje för allt vilt liv från minsta kryp till däggdjur.

Gröna lungor är livsviktigt för allt levande

I takt med att allt mer åkermark asfalteras och bebyggs samtidigt som grönområden krymper, desto viktigare blir det att bevara och vårda det som finns.

Och i Viken finns ett antal områden väl värda att upptäcka. Dessa fungerar som livsrum men också som förflyttningslänkar och broar för insekter och däggdjur. Utan dem hade det vilda livet helt utarmats. De träd som vi lyckas bevara filtrerar luften, ger syre och utgör skydd mot starka vindar. De stora träden mot Höganäsvägen strax efter trafikljusen räddar vår tomt på Nyponvägen och jag håller andan vid varje stor storm – och de kommer ofta – för att inte något av träden slutligen ska ge upp och falla. Men jättarna verkar tåla det mesta.

Följ med på en upptäcktsfärd

De största gröna förbindelselänkarna från Helsingborg till Viken är Pålshögskog, Sofiero, Kulla Gunnarstorp och Christinelund men vi håller oss till Viken med en mjukstart i **Svarta byn**. Detta har alltid varit ett sankt område men en damm och ett antal stora fina björkar och andra träd som pil och rönnar har omvandlat Svarta byn

till ett grönt stråk mitt i byn. En björk kan dricka 300 – 400 liter vatten per dygn, ett perfekt val för en sankmark. Kommer ni en eftermiddag när boulespelet är i full gång ackompanjerat av glada skratt och kaffekoppsklirr, förstår man att det här är en skön plats att bo på.

Gå över Hemgårdsvägen och in i den nya parken bakom Vikahaga: **Vikbaga-**



Marie Fänge och hunden Balou på promenad i Vikbagadungen.

parken. När jag som ung småbarnsmamma flyttade till Viken var detta ett ganska risigt fält med ett antal små björkar och småträd svåra att definiera. Nu är det en härlig park med bänkar och fina stigar ömt vårdad av föreningen "Vikhaga-parkens vänner". Föreningen bildades 2002 och ansökte hos kommunen om att få skapa en park. Kommunen sade ja och stod för material till gångar och stigar. Skötseln sker helt frivillig av föreningens medlemmar. Stor är parken inte men stor nog för att ge oss människor en liten naturupplevelse och ett strålande sätt att stötta biologisk mångfald.

Nu är det dags att korsa Höganäsvägen vid trafikljusen och svänga vänster in på Sandgatan. Framför er ligger strax en berömd och känd grön plats i Viken: **Sandkullen**. Otaliga är de Vikenbor som har barndomsminnen av sina lekar på denna kulle. Och förskolan som ligger granne håller traditionen vid liv men tyvärr sliter leken väl hårt på de gamla ekarna som växer där. Det kompenseras av hur roligt ungarna har och hur mycket de lär sig ute i naturen.

Ekarna är både gamla och extra unika för att de växer i ren sand. En skröna säger att Carl von Linné var här och tittade på dem under sin skånska resa, men det är tydligen inte sant. En gammal ek utgör en livsviktig bostad för en mängd insekter – eken skall helt enkelt få lov att bli gammal. Det utvecklas till och med metoder för att få dem att åldras i förtid. Låt stora ekgrenar ligga kvar och snart har små krypande och flygande hyresgäster flyttat in.

Fågellivet på Sandkullen är helt otroligt för en så pass liten plats. Eftersom jag bor granne med kullen och med en liten allmänning framför tomten har jag rikliga tillfällen att både fågelskäda och njuta av allt som händer här, herr & fru Fasan kommer spatserande och jag har även sett räv.

Det kommer att bli gatubelysning runt kullen och även ny asfaltsbeläggning. Välkommet då det är kolsvart under den mörka tiden av året och lätt att halka.

Allmänningarna

Svanebäcks gröna **allmänningar** kan ibland kännas lite trista men just i år har det regnat så mycket att gräset är smaragdgrönt och klipps flitigt av kommunen. De hyfsar till hörnen av buskagen på alla små gångvägar ut till allmänningarna så att sikten skall bli bra, tar bort gamla piskställen som aldrig används och rensar buskvegetation som mest innehöll gamla hundbajspåsar och skräp. I stället plockas de träd som fanns dolda därinne och nu får ljus och luft. Gräsmattorna suger upp mängder av överskottsvatten – en viktig funktion när det nu har regnat så mycket.

Det är synd att inte fler utnyttjar de stora fria ytor till fotboll och andra spel och lekar. Här har skolorna en viktig roll.

På min önskelista står att det planteras träd i grupper som också ger mat till fåglarna, till exempel rönn, oxel och hassel.

Svanebäcksskogen

När du passerat allmänningarna kommer du till **Svanebäcksskogen**, också den med ett antal stora vackra träd. På våren blommar vitsipporna och ljuset silar vackert genom de späda bladen. Svanebäcksskogen är inte stor men i ett relativt

tätbebyggt villaområde som Viken är ett sådant här grönt område med gamla träd ovärderligt. Låt oss innerligt hoppas att vi får behålla våra gröna lungor även i framtiden.

Sist men inte minst viktiga

Vikens alla trädgårdar med träd som växer sig allt större, lummigheten som breder ut sig, skapar stora möjligheter för det vilda livet att överleva.

Gå in på Wildlife Garden där det finns massor av tips om du själv vill hjälpa till.

Katarina Trobhammar



Gott om plats för lekfullhet och skratt.



FOTO: PERNILLA RINGSTRÖM

Lisbet och Lennart Andersson framför sitt "nya" hus.

Viken har vuxit med många nya områden sedan det gamla fiskeläget började byggas ut i slutet av 50-talet. Byaluren har träffat några av invånarna i fem av Vikens många kvarter.

1. Lennart & Lisbet Andersson med katten Månsan – Norra Hage

Efter arton år på Solrosvägen i Svanebäck råkade Lennart köra förbi Ringvägen och huset han alltid hade gillat. Där stod en "Till salu-skylt".
– Barnen var stora och vi hade inte en tanke på att flytta. Jag hade aldrig ens lagt märke till huset förut, berättar Lisbet. Villan på Norra Hage, byggd -63, var arkitektritad, hade tegelgolv, tre öppna spisar och delvis öppen planlösning, vilket var ovanligt på den tiden. Även trädgården var fint planerad, tyckte de.
– Men priset var inte okej så vi lade ett skambud, säger Lennart. – Först verkade det inte bli någon affär men av en tillfällighet blev huset vårt ändå!
Så gick flytten från granngemenskapen och det egenhändigt byggda huset där



FOTO: PERNILLA RINGSTRÖM

Joakim & Ulrika Linderöth med barnen Filip, Gustav och Julia.

Vi hälsar på i fem kvarter

barnen vuxit upp. Och trots att familjen blivit mindre blev huset större.
– Vi bytte 180 kvm mot 150 plus 150, men det känns alldeles lagom ändå, säger Lisbet. Och så finns det ju gott om plats för barnbarnen.
Under åren har de renoverat mycket och

de har nu bott på Norra Hage i tjugo år.
– Om vi skulle bo någon annanstans i Viken? Ja, året efter flytten hit blev mitt föräldrahem till salu. Det ligger i Böösa backe, mitt emot Hamnkrogen, berättar Lennart, som vuxit upp i byn. Far Ebbe var förresten yrkesfiskare, farfar Albert ägde Fiskhallen och även den sjöbod som senare såldes till Gustav Arne.
– Men det hade nog blivit för dyrt, fortsätter han. – Och Lisbet är uppvuxen i småländska skogen, hon hade inte velat bo vid hamnen.
– Det passar mig bra att bo här uppe i området med nära till allt man behöver, säger Lisbet.

2. Joakim & Ulrika Linderöth med barnen Filip, Gustav & Julia – Svanebäck

I en av de så kallade "alphyddorna" som byggdes 68-69 bor familjen Linderöth på Strandrågsvägen.
Många av de ca 50 identiska 1 ½-planshusen på området har under årens lopp bytt sin mörkbruna och vita exteriör, slamrats och förändrats inuti för att passa sina olika ägare.
– Det är en stor fördel att planlösningen medger så många variationer, menar Ulrika. Paret, som ursprungligen kommer från Motala respektive Klippan, köpte huset -99.
– Vi ville till havet och närmare mitt jobb, men det var först efter att vi flyttat hit som vi förstod vilken vinstlott vi dragit, berättar Ulrika och beskriver lyriskt hur härligt det är att kunna gå barfota ner till den långgrundna Svanebäcksstranden.
Trots att allt från början var "murrigt, brunt och sjögräs" såg de husets möjligheter. Och till skillnad från många av deras bekanta, har paret låtit renoveringen få ta sin tid.
– Det finns en charm med att ta lite i taget och låta huset förändras allt efter familjens behov och önskemål.

Nu har alla barnen varsitt rum, det gamla korridorköket har öppnats upp mot matrumsdelen och den karaktäristiska, luf-

tiga trappan i centrum av det stora allrummet har fått sällskap av en braskamin.
– Nackdelen är att de här husen kan vara lite dragiga och lyhörda, säger Joakim.
– Och att tvättstugan är så otroligt liten, fyller Ulrika i.
Dessa detaljer är dock ingenting som påverkar helhetsomdömet, tycker de. Huset är omgivet av en insynsskyddad trädgård, gränsar till ett stort grönområde och beläget på en återvändsgata, där flera har barn i samma ålder. Området har dessutom en skön mix av yngre och äldre invånare.
– Det finns gott om lekutrymme på vändplatsen och alltid parkeringsplatser till besökare, säger Ulrika och jämför med hur trångt det kan vara i de nybyggda områdena.

Faktum är att paret trivs så bra, att de enas om att även om de vann mycket pengar, så hade de inte velat bo någon annanstans.
– Då hade vi nog bara fortsatt att modifiera så att det blev ännu bättre här, säger Joakim.
– Möjligtvis hade vi sneglat på husen vid Svanebäcksskogen för de har ytterligare ett sovrum, men det är egentligen ett kortiktigt behov som vi redan har löst, avslutar Ulrika.

3. Mats & Camilla Jacobsson med barnen Johannes och Felix – Vikens Ry

Från lägenhet i Helsingborg till ett nybyggt enplanshus på Vikens Ry flyttade Mats och Camilla Jacobsson för 2,5 år sedan.
– Vi jobbar båda i Helsingborg, så Viken ligger på perfekt pendlingsavstånd, säger Mats.
I kvarteret på Kullerstengatan fanns fyra lediga fastigheter kvar när paret kom till visningen. De fastnade för hörntomten och en månad senare var huset färdigbyggt.



Här ligger de fem kvarteren på kartan.

4. Christer & Christina Sjögren, gamla Viken

På Bygatan bor sedan 38 år Christer och Christina, stockholmsparet som bara skulle stanna något år i Skåne. Sen flöt karriären på, familjen växte med tre söner och det gamla huset från 1870 anpassades.
– Det var vårt första hus och min pappa skrev långa varningslistor med dolda fel som vi skulle se upp med, berättar Christer. Men huset höll måttet och fick till och med en utbyggnad under 90-talet. På den från gatan dolda tomten står även ett korsvirkeshus från 1720 som först hyste Christer's veterinärklinik. Nu tjänar det som gästhus.

– Kliniken driver jag ännu vid sidan av forskningen. Det är viktigt att underhålla den kunskapen.
Charmen med gamla Viken, tycker paret, är att alla hus är olika. Och kanske återspeglas den varierade bebyggelsen även i befolkningen?
– Invånarna är genuina, ofta med band till flera vikengenerationer bakåt. Så kanske det inte



FOTO: PERNILLA RINGSTRÖM

Mats & Camilla Jacobsson med sina barn, Felix och Johannes.

är i ett område där alla flyttar in samtidigt, tror Christer.
Christina menar att bykänslan visar sig särskilt vid evenemang då "alla" är där.
– Och att man blir igenkänd där man handlar, säger hon.

Planer på att byta bostad har paret inte, men nån gång i framtiden är det markplan som gäller. Seniorboende på Vikens Ry känns avlägset men inte helt omöjligt.
– Jag vill känna gräs under fötterna när jag går ut, säger Christina. Inget höghus för mig.

5. Rolf Hedin – Stubbarp

På Stubbarpområdet ligger de sex hyreslängorna i två plan, som vid tiden för uppförandet 1993 var sista utposten efter Vikensskolan. Numera omges de av friliggande villor och uppväxta grönområden. Rolf Hedin bor i en tvåa med balkong och säger lite skämtsamt att husen kallas "De ensammas paradiset" eller "Skilsmäsodalen". Han flyttade själv hit efter en separation med tanken att det skulle vara tillfälligt. Nu har han bott här i tolv år.
– Jag är en livsnjutare som hellre ägnar mig åt att segla, golfa och resa än att gå hemma och pyssla i trädgården.
Under årens lopp har Rolf sett såväl grannar som fastighetsägare komma och gå. Han berättar att de första ägarna Olsson & Wellberg avlöstes av mindre nogräknade sådana, som lät husen till stor del förfalla.
– Nu ägs fastigheterna av Rikshem och vi börjar äntligen se en ljusning, säger Rolf. – Bland annat har man börjat komma igång med renovering av fasaderna.
Till Viken kom Rolf redan 1970, då han började med att hyra ett hus i gamla byn. – Jag bodde i Marstrand och hade disco i Göteborg, men flyttade ner för att öppna nattklubben "Vita duvan" i Helsingborg. Ganska snart köpte han fastigheten Vångavägen/Prästavägen och ersatte den mindre stugan på tomten med en stor, gul trävilla. Under drygt femton år bodde och arbetade Rolf därefter i Mexiko, Saudiarabien och England där barnen delvis växte upp, men till Viken återvände han troget varje sommar.
Vid hemkomsten till Sverige i början av 90-talet lät Rolf och några vänner uppföra ett par hus på klitterna i Svanebäck. Men



Christer och Christina trivs på Bygatan.

projektet avstannade och han valde att flytta till Stubbarp.
Trots den stora omsättningen på hyresgäster tycker Rolf att området är lugnt. Och om närheten till skolan säger han:
– Sent om kvällarna kan man höra bilar som sladdar runt på parkeringen. Då händer det att jag cyklar dit och snackar med dem. Och när fritidsgården är öppen kan det också vara lite mer liv, men det är inte så farligt.

Mitt emot ligger ett gruppböende.

– Alla hyresgäster blev bjudna till invigningen så jag gick dit. Jag tycker det är roligt att även de kan få en plats i samhället där de trivs. De stör ingen, tycker Rolf och fortsätter:
– Vi skulle förresten behöva fler lägenheter i Viken, men det räcker absolut med två våningar.

Pernilla Ringström



FOTO: PERNILLA RINGSTRÖM

Rolf Hedin framför sitt senaste boende i Viken.

Ny ledning på Vikenskolan



Den nya ledningen på Vikenskolan: från vänster Annacarin Jendland, Charlotta Malmberg, Elin Renemark, Mary Ståhl.



Avgående rektor
Mai-Lis Johansson

Efter 15 år som rektor och områdesansvarig lämnade i våras Mai-Lis Johansson över ansvaret för ledningen av Vikenskolan. Som en konsekvens av den nya skollagen delar nu tre rektorer, istället för en, på ansvaret för skolan.

Vikenenhetens ledning består nu av fyra personer som samtliga är nya på sina tjänster.

Annacarin Jendland som tog över stafett-pinnen efter Mai-Lis i maj i år, kom till en väl fungerande skola med en hög kompetens hos lärare och elever med mycket goda kunskaper och höga meritvärden när de lämnar nian.

– Skolan idag skiljer sig nog väldigt mycket jämfört med för 15 år sedan och med den nya skollagen krävdes det en förändring i ledningen, berättar Annacarin.

Största skolan kräver stora resurser

– Vikenskolan är största skolan med sina 550 elever och att en rektor ska ansvara för hela verksamheten är i princip omöjligt, fortsätter Annacarin. Därför har vi delat upp rektorsansvaret i tre delar. Förutom jag som har det övergripande ansvaret för

ekonomi, arbetsmiljö och verksamhetens röda tråd och är rektor för årskurs 7-9, så är det Charlotta Malmberg och Elin Renemark som är rektorer för F-6 Norrspåret respektive F-6 Söderspåret.

Tidigare fanns rektor, biträdande rektor och assisterande rektor, vilket gav en otydlighet i ansvarsfördelningen. Med den nya ledningen har man mött kraven i skollagen som säger att det inte ska finnas någon tvekan om ansvar och vem man ska vända sig till vid frågor om verksamheten. I ledningen för Vikenenheten ingår också Mary Ståhl som är ansvarig för Vikens förskolor och dagbarnvårdare. Även hon är ny i teamet sedan augusti då hon efterträdde Karin Karringer som också gick i pension i somras, jämte Mai-Lis Johansson. Totalt arbetar idag ca 80 personer på Vikenskolan.

Tydlighet och öppenhet är ledorden

Ett prioriterat utvecklingsområde är att vara tydlig med vad som krävs av eleverna och ha en öppenhet där man har en dialog med alla involverade; elever, föräldrar och personal. Skollag och läroplan är officiella dokument och handlingar som alla är välkomna att ta del av.

– Vi välkomnar föräldrar till skolan och de får gärna komma och vara med på lektio-

ner och se hur vi arbetar. Vi har ett föräldraråd som skapar ett engagemang för skolverksamheten, tillägger Annacarin. Där diskuteras allt från mat till miljö och trafik. Skollagen innefattar även en ny läroplan, ett viktigt styrdokument för lärare och rektorer. Samtliga elever ska uppnå de mål och kunskapskrav som står i läroplanen.

Tydligare krav i läroplanen

– Kraven idag är mycket tydligare. Det finns inte så stor tolkningsfrihet för lärare och pedagoger. Det är vår uppgift att se till att våra elever når kunskapskraven, fortsätter Annacarin bestämt. Alla har inte samma bakgrund och förutsättningar när de kommer till Vikenskolan. Då måste vi ta emot dem och ge alla elever samma möjlighet att nå målen. Vi är en jämlik skola där också demokrati och vårt värdegrundsarbete är viktiga beståndsdelar.

De nya rektoreorna står inför en spännande framtid med planerna för en helt ny skola i Viken. Blir det ett högstadium eller ett låg- och mellanstadium? Var kommer den nya skolan att byggas? Vad händer med nuvarande skolan? Byaluren lär ha anledning att återkomma i ärendet.

Louise Alexén



Den tyste mannen som får det att höras

I Viken finns många engagerade människor som inte bara gör det lilla extra för byn utan faktiskt mycket mer än så. En av dessa är Vikenbon och entreprenören Carl-Fredrik Malmgren. En stilsam och ödmjuk man. Samtidigt en man som får det att höras med besked via sitt företag Fremlab.

Han är en av många Vikenentreprenörer som trott stenhårt på sitt företag. I hans fall har han hela tiden satsat på Fremlabs affärsidé, ljus, ljud och bild, för att vinna.

Vi pratar ofta om det här när vi nattvandrar. Och då brukar vi inte minst prata om hans inställning till företagande. Eller som han själv uttrycker det:

– Det gäller att ligga steget före, därför satsar jag lite extra!

Jag kommer ihåg en natt när han berättade om en stor investering med kommentaren, "jag har nog inte kunder för den här investeringen, men kör ändå". Och strax därpå har han plötsligt vunnit nya kunder. Just eftersom han faktiskt VÅGAR satsa.

Alltid med när det händer i Viken

Carl Fredrik bor förstås i Viken och har under många år varit den största sponsorn på Vikenfesten och även Viken Grand Prix. Bägge två event där han riggat upp med mängder av teknisk utrustning som bidragit till arrangemangens succéer. Men

han bidrar inte bara med ljud. Ett allt populärare inslag på Vikenfesten är ribbåtarna, som han ordnat och som ger intäkter till festen och till fotbollen i Viken.

Om också du vill lära känna Carl-Fredrik och kanske smittas av hans entusiasm och kunnande om entreprenörskap, ta en promenad med honom en natt i Nattvandrararnas regi! Det kan det vara värt, för hans idéer om att bygga företag och ge service är inspirerande kan jag lova. Du når honom på 0702-432043.

Nog sagt om den tyste mannen. Mannen som får det att höras.

Kjell Cronert



Louise Lagerlöf. Ung i Viken som drömmer om att en dag flytta tillbaka.

Hej Louise – vem är du?
– Jag är en utåtriktad och glad tjej som gärna provar på nya saker. Jag tycker mycket om att umgås med mina vänner och resa. Jag är nitton år varav jag har bott elva i Viken och mina första åtta år på Gotland.

Hur var det att växa upp i Viken?
Det har varit väldigt bra och tryggt att växa upp i Viken. Jag tycker att samhället har något att för alla, vare sig man går i grundskolan eller är pensionär.
– Viken har varit bra eftersom jag alltid känt mig trygg och att det inte har spelat någon större roll om klockan har varit tolv på dagen eller tolv på natten. Allting har även funnits nära; havet, affärer, till och med frisören finns runt hörnet.
– Även om jag har vuxit upp i en liten by så har både Höganäs och Helsingborg haft stor betydelse för hur jag har formats som person. Jag valde att börja på en gymna-

sieskola inne i Helsingborg efter grundskolan och det har gjort mig mycket gott.

Hur har det format dig som person?
– Att växa upp som en "Vikenrätta" har gett mig en bra start på livet. Tryggheten och gemenskapen som jag tycker finns i Viken har gjort mig till en lugn och positiv person. Det är fint att det finns en riktig gemenskap bland dem som bor i byn.

Hur var det att gå i skola här?
– Jag gick på Vikenskolan och där trivdes jag väldigt bra, det var nära hem och nästan alla kompisar från Viken gick på skolan. Jag har många goda vänner som jag har vuxit upp med.

Hur skulle du beskriva Viken för någon som aldrig varit här?
– Jag skulle beskriva Viken som en plats som passar alla. Den livliga sommaren med sommargäster, hamnfester och fina solnedgångar. Och så den stillsamma vintern med julmarknaden och de (ibland) vita gatorna.

Det finns restauranger, museum, matafärer och ett bageri. Allt på ett och samma ställe, bara en kort promenad bort.

Skulle du vilja bo här igen?
– Jag skulle absolut vilja flytta tillbaka när jag blir äldre men det blir nog inte före pensionen. Då ser jag fram emot besök av barnbarnen på sommaren.

Men det är inte helt omöjligt att jag kommer tillbaka innan dess, jag skulle gärna se mina egna barn växa upp i Viken.

Vad tycker du att Viken saknar eller behöver mer av?
– Jag tycker att Viken har det mesta, men kanske något mer för ungdomar att göra. Jag vet att det finns en fritidsgård men det kanske skulle finnas något mer för de lite äldre ungdomarna. Något som får ungdomar att sluta driva runt på gatorna och hitta på bus. Men nu är JAG redo att ta mig utanför byns gränser och se världen!

Byaluren önskar Louise en fin resa och välkommen hem igen!

Olof Engvall

F • A • K • T • A

Namn: Louise Lagerlöf

Ålder: 19 år

Bor: Viken

Intressen: Resa, hästar och mycket mer

Aktuellt: Studenten avklarad. Nu väntar världen.



Att Bamse är populär och håller att klättra på bevisades under invigningen

Bamse glatt välkomnad med sång och tal

Han har funnits på plats i ett par månader och placeringen utanför biblioteket har blivit en liten snackis i byn.

Enligt Ola Andréasson, son till skaparen av Bamse och VD för Bamse Förlaget AB, som var på plats vid invigningen, tyckte pappa Rune väldigt mycket om bibliotek och särskilt det i Viken, så han hade varit mycket nöjd med att Bamse har kommit hem.

Under invigningen förklarade konstnären Jonas Högström placeringen av Bamsestatyn:

– Att vända statyn med ansiktet in mot biblioteket lockar in barnen från gatan och bilparkeringen. Bamse är på väg in till "sitt hus". Då möter han också alla som kommer ut från biblioteket.

Trädgårdsmästare och andra involverade tog också hänsyn till träd, planteringar och avstånd till parkering när kullen fixades till. Bamsestatyn välkomnades vid invigningen med sång av kyrkans Young Singers, lättsamma och lite högtidliga tal och avslutades med saft- och bullkalas.

Louise Alexén



Eldsjälarna som vårdar Vikens arv

Tre generationer vakar över möllan



Vikens stolta mölla tronar från sitt upphöjda majestät mitt i byn. Hon lägger sina skyddande vingar över oss och tycks hälsa "Välkommen hem". Sophiamöllan i Viken ägdes ursprungligen

av Anton Gustafson 1911-1940. Därefter arbetade Arthur Gustafson i möllan innan den tredje generationen i samma familj tog kommandot över Vikens stolta mölla. Möt eldsjälens Lars Hulthén som nu får vingarna att snurra på Vikens mest kända landmärke, Sophiamöllan.

1991 överlät Lokalföreningen möllan till Kulturminnesföreningen. Samma år påbörjades återställningen av Sophiamöllan till sitt ursprungliga skick, ett arbete som drevs av Arthur Gustafson och dennes bröder. Några år senare klev på allvar sonen

Lars Hulthén in i verksamheten och förvaltar sedan dess arvet tillsammans med övriga eldsjälar i stiftelsen Sophiamöllans styrelse.

Varför jag arbetar ideellt med möllan?

– Det är ett sätt att hålla kulturen levande och man lär sig något nytt varje gång man är där. När vi har öppet och maler mjöl kommer det mycket besökare som man kan utbyta erfarenheter med och det är roligt att kunna berätta hur en mölla fungerar, berättar Lars.

Idag är det en handfull personer som delar med sig av sin fritid för att Vikens ståtliga dam ska leva vidare, underhållas och renoveras. Ett emellanåt tidskrävande och omfattande arbete som kräver ett engagemang från byborna.

– I år har vi faktiskt ökat truppen med ett par nya tjejer som ställer upp med sin tid och engagemang. Det är mycket roligt och vi ser gärna att det kommer fler till oss så



vi kan fortsätta att hålla Sophiamöllan levande. Med ett växande engagemang kan vi ha fler öppettidgar i möllan vilket i sin tur ökar intresset för verksamheten och berikar Viken. Intresserade är varmt välkomna att höra av sig.

*Lars Hulthén
SON TILL ARTHUR GUSTAFSON*

Korta fakta om Sophiamöllan

- *Sophiamöllan i Viken är en väderkvarn av bolländsk typ.*
- *Byggherre var Sjökapten Peter Nielsen Lindberg.*
- *Sophiamöllan som fått namn efter Lindbergs dotter Sophia invigdes 1838.*
- *Idag förvaltas kvarnen av Stiftelsen Sophiamöllan.*
- *Öppettider är söndagar i juli samt första lördagen i augusti.*



Ann-Britt vårdar Skeppargårdens arv

Mitt i byn ligger Paul Jönnska gården. Här har tiden stannat. Huset erbjuder en unik chans att se hur livet kunde levas i Viken på 1800-talet. Bakom kulturskatten står stiftelsen Skeppargården och Vikens Kultur- och Byaförening med en styrelse byggd på intresse och engagemang.

Ordföranden heter Ann-Britt Strufve. En eldsjäl som drivs av att föra arvet av en svunnen tid vidare, till nya generationer.

– Allt finns kvar från då huset beboddes av familjen Paul Jönsson på 1800-talet. Det är knappt man förstår hur det är möjligt men det är som att kliva in i en tidsmaskin, säger Ann-Britt Strufve, ordförande i stiftelsen Skeppargården sedan 2010.

1975 fick Vikens församling gården genom testamente. 1982 öppnades huset för visning och idag arbetar ett tjugotal personer målmedvetet för att bevara en av vår orts största skatter.

En tidsmaskin öppen för alla

Skeppargården håller öppet söndagar på sommaren med våffel- och trädgårdsdagar som lockar såväl historie- som trädgårds-

intresserade från när och fjärran. Under vintern är det julmarknaden som lockar skarorna. Då håller huset öppet och erbjuder produkter från trädgården, hembakt och handarbeten. De vackra dörrkransarna är populära och har en strykande åtgång. Men allt kräver betydande insatser.

– Huset och trädgården är både gammalt och stort varför det krävs ständigt arbete och underhåll. Under 2012 har vi dragit om el, byggt om grindarna och installerat larm, berättar Ann-Britt.

Inspiration och fascination

Ann-Britts engagemang har gradvis vuxit fram. Först valdes hon som kyrkans representant för att senare bli vald ledamot och från 2010 är hon stiftelsens ordförande. I rollen får hon många tillfällen att njuta av husets skönhet och berättelser.

– Det är fascinerande att i Skeppargården få uppleva hur man levde, bodde och klädde sig i svunnen tid. I detta hus blev elektricitet en spännande modernitet.

– Centralvärme fanns inte ens i fantasin. Här får jag verkligen perspektiv på vardagen. Mina favoritbesök är när barn kom-

mer hit. Deras entusiasm är verkligen inspirerande, berättar Ann-Britt.

Det belönande engagemanget ger kraft

De nio ledamöterna i stiftelsens styrelse bidrar på olika sätt till verksamheten och precis som i alla andra fungerande, ideella sammanhang bygger framgången på att människor växeldrar och bidrar med lite olika infallsvinklar. Skeppargården i Viken är inget undantag.

– Det är uppmuntrande att arbeta tillsammans med engagerade människor. Dessutom har vi roligt och belöningen är besökare och ibland till och med beröm! Mitt personliga mål är att bidra till att huset och trädgården kan bevaras i ett fint skick så att besökare i kommande generationer kan njuta av Skeppargården på samma sätt som jag gör,



Ann-Britt Strufve/Olof Engvall

WBS planerar för 50 årsfirandet



WBS, Vikens saltstänkt och uppskattade seglarklubb, finns det oceaner av engagemang. Ordföranden Kristian Resvik är en av flera eldsjälar som utvecklat klubben till en verklig ryggrad i Vikens föreningsliv. En man som seglat på världshaven och upplevt rykande orkaner.

– Havet har alltid fascinerat mig och jag tror att det har att göra med att både min far och farfar arbetade till havs. Så jag har vågorna i blodet, säger Kristian.

Kristians första kontakt med Wikens Båtselskap var när hans barn lärde sig segla för tolv år sedan. Då förstod han vilken skatt WBS var för Viken. Kristians första insats var att 2005 väcka liv i "måndagsseglingen". En aktivitet som sedan dess vunnit gillande bland byns seglingsentusiaster. 2006 blev så Kristian vald till ordförande i WBS. – Jag var redo att ge tillbaka till nåt jag trodde på och tyckte mycket om. Personligen drevs jag redan från starten av att utveckla ungdomsverksamheten. Jag har

alltid tyckt att man ska ge ungdomar chansen att prova på alla sporter utan att det ska behöva kosta mer än nödvändigt, säger Kristian.

WBS bedriver idag en omfattande ungdomsverksamhet med över 100 aktiva barn och ungdomar i framförallt Optimistjollen. WBS har under dom senaste åren även investerat i Fevor och C55:or. Ett nytt, ytterligare exempel på hur bra det kan bli när eldsjälar slår sig samman är bygget av klubbens fina klubbhus.

Utöver generösa bidrag från Vikenborna och medlemmar var över 25 personer inblandade i satsningen, spikande och målade. Ett starkt kvitto på vilken kraft människor kan samla när viljan är stark, säger Kristian och fortsätter. När både styrelse



och sektioner arbetar som en vältrimmad V8 då skapar vi tillsammans verkliga värden för föreningen och byn.

Nya drömmar och visioner

Men tro inte att ambitionerna klingat av efter sommarens succésåsong med SM-tävlingar med mera. Inför 50 årsfirandet 2013 siktar föreningen mot nya höjder.

– Min förhoppning är att få se fler av klubbens ungdomar bli året-runt seglare. Dessutom drömmar jag om att vi ska få råd med ett säsongöppet kansli, fler skickliga tränare och en lyckad elitsatsning.

– Fast för mig är det allra viktigaste att vi skapar en klubb där vi har kul ihop och skapar en trivsamt stämning, avslutar Kristian Resvik.

Olof Engvall

Vad kan en byrå i Viken göra för dig?

En hel del faktiskt...

Produktblad, affischer, vepor, rollups, e-böcker, kataloger, events, företagsprofil, illustrationer, pressreleaser, bildretuscher, multimedia, produktfotografering, radioreklam, visitkort, nyhetsbrev, reklamfilm, banners, varumärkesstrategi, företagspresentationer, skyltar, mässmontrar, e-postmarknadsföring, förpackningsdesign, direktreklam.

Du hittar oss på Bygatan 21. Välkommen!

Scratch
reklambyrå

Bygatan 21, SE-263 61 Viken
042-24 24 55, www.scratch.se



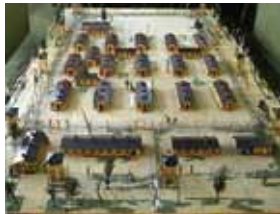
En hjälte i det tysta

Under andra världskriget kom vikenbon och chefsmaskinisten Armand att spela en avgörande roll när brittiska krigsfångar flydde från Tyskland till Sverige. Här Stig Ewaldsons återberättelse om Armand Monsons insats när den brittiska stridsflygaren Oliver Philpot räddades till Sverige 1943.

Historien tar sin början när den 28-åriga flyglöjtnanten Oliver Philpot blev nedskjuten över Nordsjön hösten 1941.

Besättningen klarade sig men togs till fånga och fördes efter en tid i Norge till Tyskland för internering i ett läger för brittiska flygare.

Efter mycket planering och slughet blev Philpot en av de tre krigsfångarna som genom en spektakulär flykt via en



En modell över det läger som Oliver lyckades fly ifrån.

hopplint och en grävd tunnel lyckades fly fängenskapen i lägre. Med förfälskat pass satte Armand kurs mot kuststaden Danzig där han hoppades borda ett svenskt fartyg, mot friheten i neutrala Sverige. Resan gick med tåg och var inte utan risker.

Oviss väntan i Danzig och äntrandet av Aralizz

Efter ett par dagar på osäker mark i Danzig lyckades Oliver ta sig in i hamnen med sikte på svenska lastfartyg vid kaj. I skydd av mörkret kröp han närmare det svenska fraktfartyget SS Aralizz.

Det blev en kurragömmalek med patrullerande vaktposter. Via en förtöjningslina lyckades Oliver klättra upp på det svenska fartyget. Men inte utan upptäckt.

En stammande, halvt förskräckt, svensk steward var det första han mötte på fartygets däck och snart stod han inför fartygets



SAVTLIGA BILDER FRÅN FAMILJENS ARKIV

Chefsmaskinisten Armand Monson fotograferad läsande i sin hytt på SS Aralizz. Med dottrarna Lillemor och Lill framför sig på skrivbordet.

kaptan som tydligt bad honom lämna fartyget. Löftet om en belöning på 500 pund från den brittiska regeringen bet dåligt. Kaptenens inställning var tydlig: "Jag vill inte låta Gestapo hänga mig för femhundra pund."

En hjälpande hand

Skulle kaptenen tillkalla tysk vakt?

Efter några minuters väntan dök plötsligt fartygets chefsmaskinist och en ung sjöman upp och började guida Oliver ner i fartygets last av kol. Kanske skulle han kunna gömma sig i kolen och undvika upptäckt när tyska soldater med sökhundar gjorde sin inspektion strax innan fartyget lämnade kaj?

Det till synes hopplösa företaget att gräva ett gömställe i kolhögen avbröts då

skenet från en ficklampa syntes nere i lastrummet. Det var den vänlige unge sjömannen som beslutat att hjälpa Oliver till ett bättre gömställe i fartygets innanmäte, under däck i fören. En ställucka i durken skruvades loss och Oliver kröp ner i ett litet utrymme som skulle bli hans mörka hem under ett dygn.

Nervdaller och väntan på avgång

Gömmastället var kallt och mörkt men Oliver lyckades göra det hjälpligt bekvämt för sig. Många timmar passerade innan Oliver åter



Porträttbild på Oliver efter kriget.

hörde hur muttrarna skruvades loss. Var det tyskarna som letade efter honom?

Nej, det var den unge sjömannen som kom med en stor smörgås och en flaska vatten. Timmarna masade sig fram på armbandsurets självlysande visare. Måndagen klarade han bra men när var det tisdag morgon? När klockan visade på åtta hörde han det efterlängtningsfulla ljudet från startande motorer. Tyskarna hade kammat noll vid inspektionen av fartyget. Nu stävade fartyget äntligen ut från hamnen. Flykten hade lyckats!



SS Aralizz vid kaj.

Med frisk luft i lungorna på väg mot Kalmar

Efter 24 timmar i mörkret öppnades åter luckan och Oliver kunde andas frisk luft igen. Men trots att man nu var ett bra stycke ut på sjön vågade sjömannen än-

nu inte visa upp flykten. Oliver fick först gömma sig i en skrubben men lite senare i en varm hytt. Man kom överens om att Oliver inte skulle avslöja att chefsmaskinisten och hans medhjälpare, den unge sjömannen, hade gömt honom. De kom överens om att säga att de hade hittat honom i kollasten.

Först när fartyget lämnat Kalmar och styrde mot Stockholm tog chefsmaskinisten, som Oliver nu fått veta hette Armand Monson, Oliver med till kaptenen. Kapten nickade vänligt och bad Monson se till att Oliver fick något att äta och tvätta sig ren från det koldamm som täckte honom från topp till tå.

Med Armand Monsons omvård

Oliver gnodde sig ren med bensin och fick låna kläder av chefsmaskinisten. Sen fick han vila ut på schäslongen i Armands hytt.

På bordet fanns fotografier av Monsons döttrar Lillemor och Lill. Efter att ha ätit sig mätt somnade han och sov gott till följande dag. Vid frukosten på onsdagen mötte han ytterligare besättningsmän som gjorde en insamling av pengar och cigaretter som de skänkte till den brittiska krigsflykten. Oliver och Monson kom på mycket vänskaplig fot vilket ledde till att de fortsatt

efter den äventyrliga flykten höll kontakten. Bland annat besökte Armands dotter Ingalill familjen Philpot i Southampton.

Framme i Stockholm och friheten

När Aralizz anlände Stockholm skildes emellertid deras vägar för denna gång. Detta efter en glad supé med god mat och brännvin sista kvällen på Aralizz.

I Stockholm blev Oliver Philpot väl mottagen av det engelska konsulatet innan han tillsammans med sina flyktkamrater Eric Williams och Bill Cordner, som han nu sammanstrålat med, flögs hem till England. Enligt en artikel i Shields Gazette 1952 var denna flykthjälp i Danzig inte den enda som Armand Monson från Viken deltog i. Vid inte mindre än sex andra tillfällen hade han vid Aralizz' besök i tyska hamnar bistått andra brittiska krigsfångar med hjälp ut ur Tyskland.

För sina insatser tilldelades han Kungl. Patriotiska Sällskapets Emmerymedalj i guld. Chefsmaskinisten Armand från Viken var som person en stillsam, försynt och modig man – en hjälte i det tysta.

Av Stig Ewaldson

MED BENÄGET BISTÅND AV INGALILL ARMANDSDOTTER STIGBORN.



Oliver Philpot flög en Beaufit 12 A när han blev nedskjuten.

Flyg lite grönare. Flyg skånskt med Kullabygdens eget flygbolag.



Med Kullaflyg reser du enkelt, snabbt och bekvämt till och från Helsingborgsregionen. Vi flyger från Ängelholm/Helsingborg till Stockholm/Bromma, Visby och Mora. Biljettpriserna är låga men trots det bjuder vi alltid på personlig service och riktigt skånskt kaffe. Dessutom tar vi största möjliga hänsyn till miljön. Boka dina biljetter på www.kullaflyg.se

Vi ses ombord!



Kullaflyg är miljöcertifierade enligt ISO 14001 sedan 2009!

* Flygplatshållarens avgifter, skatter, utsläppsrätt och bränsletillägg.

kullaflyg.se

NÄRPRODUCERADE FLYGRESOR

Jag börjar bli gammal och förståndig nu, men fattar ingenting.

För mig som hund är startsträckan lång, så jag bestämde mig för att fundera lite redan nu om sommaren och den höst som snart passerat.

Fyller snart 50 år och är kastrad, vilket inte gör livet så särskilt kul. Det innebär inte så mycket för mig och inte heller för de tikar jag möter på fäladen.

Uppkäftig blir jag emellertid lätt när jag står på ena sidan staketet och någon annan hund står på andra sidan. Annars tycker husse att jag är uppmärksam, kanske i mesta laget, ser till skillnad från många andra hundar när det är hundar på TV. Vad jag inte fattat är att man inte kan ge sig på dom, men man kan inte begära allt av mig.

Jag har uppdragit åt husse att efter stormarna ta tag i badhytterna. Som jag berättade tidigare, så behöver jag husknutar att lyfta på benet mot. När det här står i tidningen har vi kört ett nytt Viken Grand Prix och haft en utomhusgudstjänst på stranden i samband med Vikenfesten och allt börjar gå i sin vanliga lunk. Det var fler människor än någon gång tidigare.

Det tyckte man var kul, men inte jag. Husse ska ju alltid prata.



Annars går jag ut med husse några gånger om dagen så att han får röra på sig. By the way så är nog husse lite orolig för att kyrkans tillbyggnad kanske inte blir klar till advent, men han säger – har man väntat sedan 1825 så kanske man vänta lite till. Men jag tror inte att han gillar läget.

När det här skrivs har jag varit på semester, dvs rest till en annan del av Viken för lite lugn och ro och skickat i väg husse och matte på koloni. Dom behöver komma hemifrån säger matte, men husse håller inte riktigt med.

Så är det här i livet.

Max
HUSSE HETER CRONERT

Barnvagns-safari

Med hjälp av ett upprop på Facebook och en liten annons på Café Öresund lyckades Sara Berger fånga in intresserade mammor med små barn till en barnvagnssafari i byn.

Trots regnskurar och bläst ställde tio ekipage upp till den guidade promenaden med start i hamnen. Det blev en trevlig stund och alla lyssnade intresserat till vad guiden Stig Ewaldson hade att berätta om Viken. Som sagt, det ska börjas i tid när det kommer till att skapa intresse för byn hos kommande generationer.

Olof Engvall



Pomme är ansvarig för chipstillverkningen och bär hämtas chipsen upp ur sitt goda oljebad för att torka och förpackas

Det familjeägda jordbruksföretaget Larsviken rustar sig för framtiden och breddar sitt sortiment. I juni invigdes nämligen den nya imponerande maskinen som tillverkar chips. Och inte vilka chips som helst!

Syskonen Bitte Persson och Bertil Larsson är sjunde generationen som driver Larsviken på marker som odlats sedan mitten av 1800-talet. Genom det nya Chipseriet har de nu ett nytt ben att stå på och det är med stor stolthet Bitte berättar om Larsvikens chips. De är tillverkade av egenodlad potatis, som fått behålla skalet på, och rödbetor, också de odlade på gården, liksom alla grönsaker som säljs i butiken. Oljan som används till friteringen är kallpressad olja från Österlen av absolut högsta kvalitet. Sedan tillsätts endast salt.

Detta är unikt på marknaden enligt Bertil. I dag finns tre sorters chips i sortimentet: potatiships, vildpotatiships och rotfruktschips. Prova gärna rotfruktschipsen med en krämig ost. Gott!

Ny potatissort med tusenåriga anor

En verkligt spännande nyhet i sortimentet är vildpotatisen, som säljs både som sättpotatis, i lösvikt och som chips. Den kommer ursprungligen från Sydamerika där den odlats i många tusen år. Den är ovanligt stärkesterk, vilket ger två stora fördelar: den är klimatsmart då den kokar på halva tiden och det behövs mindre fett för att göra ett ex ett gott mos.

Niklas Ekstedt, som är en av Larsvikens stora kunder och testare av nyheter, gjorde mos på 15 kg vildpotatis och använde bara 200 g smör. Resultatet blev fantastiskt gott och gjorde Niklas helt lyrisk.

Marcus Nemrin på Sofiero Slottsrestaurang testar också nyheter och använder

alltid Larsvikens potatis i sina menyer.

Exportplaner

Vår lantbruksminister Eskil Erlandsson driver ett projekt Matlandet Sverige för att lyfta fram allt fint i matväg Sverige kan erbjuda. En aktivitet i detta projekt är Exportrådets nya "komma-i-gång" kurs för nio skånska företag och Larsviken blev ett av de utvalda företagen tillsammans med Vikentomater och Per i Viken. Tre av nio företag var alltså från Viken – inte dåligt för en liten by.

Larsviken deltar på stora matmässor som "Nordic Taste" i Köpenhamn, "Älska mat" i Malmö och "Mitt Kök" i Stockholm. Det är ett effektivt sätt att sprida kunskap om produkter och varumärken.

Butiken är navet

Alla rotfrukter, grönsaker, frukter och annat grönt som säljs i butiken är antingen odlat på gården eller kommer från noga utvalda leverantörer. Färskt hemmahängt kött från djur som vuxit upp här, finns för det mesta att köpa. Fridhills gårdsskyckling, som också slaktas på Fridshill, detta är extremt ovanligt idag, finns också i styckade lämpliga bitar.

Till Märten Gås går det att beställa en "himmaval-lad" gås – en riktig smakupplevelse. Sättpotatis som säljs på postorder till 70-80 Garden Centers är en annan viktig del av verksamheten.

Ättonde generationen är på G

Det finns gott hopp för Larsvikens framtid då Bittes och Pers barn alla har valt jordbrukslinjer: Katarina är snart färdig hortonom utbildad på Alnarp, Karin är utbildad på Hvilan Trädgårdsutbildning till trädgårdsmästare och sonen Nils går andra året på lantbruksgymnasiet i Östra Ljungby.

Bertilson Viktor har ännu inte riktigt bestämt inriktning men det kanske också blir något inom företaget, vem vet.

Katarina Trobhammar

PS. Vid pressläggning fick vi veta att Larsvikens lantbruk med chipsfabrik och gårdsbutik får årets miljöpris av Centerpartiet i Höganäs. DS.



Gårdsbutiken är riktigt genuin och varorna presenteras på ett trevligt sätt och följer säsongen

Vi ser på helheten!
För dig innebär detta bästa lösning
för optimal besparing!

BEHRENS
ALTERNATIV ENERGI AB

IVT
VÄRMEPUMPAR

Läs mer om oss på
www.behrensaenergi.se

IVT FÖRSÄKRING
10
ÅRS
KOMPRESSORFÖRSÄKRING
& ÅRS TRYKTHETSFÖRSÄKRING

**NÖJD
KÖND**
GARANTI

Prästavägen 480-5, 263 65 Viken

042-23 85 82 / 0431-100 56

Fullt engagemang för Vikens Framtid



Christer Johansson och Kjell Cronert leder det senaste mötet i kyrkans samlingssal.

För ett och ett halvt år sedan startades den oberoende idégruppen Vikens Framtid, ett forum för gränsöverskridande arbete i nära samarbete med föreningar och kommun. Där bland finns Christer Johansson som sådde fröt till gruppen, och eldsjelen Kjell Cronert som är klistret som håller hela gänget samman.

Runt om finns flera andra vikenbor som alla brinner för sin by och som har målet att arbeta med det vikenborna tycker är viktigt för framtiden. Jag är en av dem.

Engagemang hos både unga, medelålders och äldre

Det finns en bra dynamik i att både unga, medelålders och äldre engagerar sig.

Det är ju vi som bor och lever i vårt härliga Viken, det är också här våra barn ska växa upp. Och visst märks engagemanget hos liten som stor.

Vid Vikens Framtids två informationsmöten, dit totalt 150 personer kommit, har vi bland annat redogjort för de djupintervjuer och enkäter som vi genomfört bland byborna. Målet med intervjuerna var att få

fram de frågor som vikenborna vill att vi ska driva, och målet med informationsmötena var att få fler människor att engagera sig i att driva dem.

Mindre projektgrupper är modellen

Efter vårt andra möte är vi nu 30 engagerade personer som skapat mindre projektgrupper. Det är i dessa projektgrupper som arbetet drivs på.

Bland annat finns det en grupp som verkar för att skapa "ett Viken", att överbrygga känslan av två delar genom att se över miljön vid 111:an. En annan grupp som jag själv är engagerad i är "lekplatsgruppen" som verkar för att få till en upplevelsebaserad större lekplats i Viken.

Vikens Centrum är en annan hjärtefråga och kanske den som märkts starkast i alla intervjuer. Bykänslan och känslan av det lilla, är något som alla vill slå vakt om och bevara. Därför finns det också en grupp som arbetar enbart med detta.

De olika projektgruppernas arbete går att följa löpande via Vikens Framtids hemsida www.vikensframtid.se

I love Viken.

Sara Berger



Han heter Carl Larsson, men får inte betalt för sina tavlor

Ja, ungefär så presenterade han sig för mig, när jag frågade vad han hette mer än Calle. Nu är han ordförande i Sjöfartsmuseet och tycker att uppgiften är spännande, omgiven av många duktiga människor som kan allt om sjöfart och allt det som finns på museet. Han säger att det viktigaste är att skapa förutsättningarna för att fler människor ska få upp ögonen för de fina samlingar som finns att titta på.

Byaluren hade förmånen att vara med på uppstartsmötet för den nya styrelsen då vi också fick besök av Simon Arne, som berättade att han och hans syster Katinka Husberg hade bestämt att skänka Gustav Arnes fiskebod till Sjöfartsmuseet.

Som ni vet är Gustav Arne byns erkända målare som gick ur tiden 2011.

En bod där tiden står still

Om Fiskeboden har man skrivit en hel del och jag kan konstatera att allt står som det gjort i många, många år.

Snuset i en flaska stod kvar sedan tiden före Gustav Arne, dvs när fiskaren hade boden, ganska gammalt skulle man kunna säga, och vid sängen låg på ett fat Gustavs pipa. En rödspritsflaska står där, dammig precis som allt annat som fått tiden att stå still. Bodan kan inte beskrivas i ord ni måste helt enkelt uppleva den!

Katinka – ingen dagsslända

Och på tal om namnet på skylten som pryder boden. Katinka. Ja, Katinka Husberg berättar att Gustav döpt uppemot tio båtar till just namnet Katinka. En gest så fin som någon.

Om du nu undrar NÄR sjöboden är öppen så är svaret när Sjöfartsmuseet är öppet. Ett museum som nu fått ny energi med dess nye ordförande. Med Carl "Calle" Larsson vid rodret hoppas Byaluren att det inte blir några tavlor, för han får ändå inte betalt för dem.

Kjell Cronert



Sjöfartsmuseet har tagit emot Gustav Arnes sjöbod

Gustav Arnes barn Katinka Husberg och Simon Arne skänkte i juni pappas fina sjöbod till Vikens Sjöfartsmuseum.

Gustav övertog boden 1952 av Vikenbon Albert Andersson som mycket riktigt finns på tre teckningar i boden! Han var sådan den gode Gustav! Ordförande Carl P Larsson tog tacksamt emot och planerar att hålla den öppen för Vikenborna! Undertecknad kan garantera att där är mycket roligt att titta på!

Olle Bogren



VIKEN I VÅRA HJÄRTAN!

Viken ligger oss extra varmt om hjärtat. När vi grundades 2000 var vi en mäklare här i byn. Idag är vi sex fastighetsmäklare, och vi arbetar efter samma framgångsrika metod som när vi startade. Vårt löfte är, och har alltid varit, att vara lite mer engagerade och ge service utöver det vanliga.

Går du i tankar på att sälja och vill ha sålt? Under de senaste tio åren har vi förmedlat flest villor mellan köpare och säljare här i Viken. Ring oss, så träffas vi helt förutssättningslöst och diskuterar hur vi tillsammans kan göra din nästa fastighetsaffär till din bästa! Varmt välkommen.

Vill du se vårt aktuella utbud av bostäder som är till salu? Besök vår hemsida www.andersjohansson.se



Öppet hus i kyrkan drog fulla hus



FOTO: PER BEHRENS

Responsen blev stor när personal och förtroendevalda i Vikens församling ordnade öppet hus söndagen den 30 september. Familjegudstjänsten med prästen Monica Ivarsson och körledaren Helena Morath med musiker och barnkörer fyllde kyrkan till sista plats. En personlig inbjudan hade skickats ut till årets nyinflyttade och sammantaget var det omkring 200 personer som firade gudstjänst tillsammans. Nästan lika många var med om eftermiddagens konsert där Kammarkören och solister framförde Dvoráks Mässa i D-dur under ledning av Glenn Nilsson. Med andra ord en fullspäckad dag i Vikens kyrka.

Kyrkans verksamheter

Kyrkans olika verksamheter presenterades i Kyrkstugan för ungefär 150 personer som fick information om vad kyrkan gör vid sidan av att fira gudstjänst. Det handlar om barngrupper, körer, dop, konfirmation, vigsel, begravning, lekmanakåren och besöksgruppen, ja allt som kyrkan i Viken erbjuder. Det bjöds på korv och glass, kaffe och tårter, filmvisning för barnen och musikunderhållning av de alltid lika glada och proffsiga Viktor Bergendal och Peter Filiptsev. Ett 50-tal tittade också in i Prästgården, dels för att se hur en prästgård ser ut, men också för att få den senaste informationen om tillbyggnaden – kyrkans största satsning sedan 1825.



FOTO: PERNILLA RINGSTRÖM



FOTO: ANETTE JONSSON

Kyrkorådets arbetsgrupper

Kyrkans förtroendevalda har skapat olika arbetsgrupper där t ex idégruppen arbetar med arrangemang som kyrkans närvaro på Vikenfesten och nu – Öppet hus. Det finns också grupper för gudstjänstutveckling, kyrkans inredning, kyrkogårdar och det kulturhistoriska arvet. Under Vikenfesten arrangerades bl a en tipstävling som handlade om vikenbornas engagemang i kyrkan. I faktarutan kan ni läsa mer om detta. En imponerande bild av uppslutningen kring Vikens kyrka och dess verksamheter.

Kerstin Thurdin & Ylva Johansson



FOTO: ANETTE JONSSON



FOTO: PERNILLA RINGSTRÖM

När själen är i nöd



Annika Erlandsson Olshov är diakon i Viken.

I ett välbärgat samhälle som Viken trängs de stora bilarna på uppfarterna och de nybyggda husens panoramafönster skyltar med välstånd när skymningen faller. Men missbruk och misshandel lever även här och att leva i en familj där detta förekommer blir ett skamfyllt svek att bära.

Annika Erlandsson Olshov är församlingens diakon och tar emot många samtal om själslig nöd.

– En stor del av problematiken handlar om ouppklarad sorg, skuld eller brist på kontakt med vänner och släktingar. Eller så kan det vara ungdomar som skriker efter vuxenkontakt, berättar hon. – Man kan också ha hamnat i en kris där hela livssituationen ifrågasätts.

Åldersspannet är stort och Annika har förmånen att möta dem alla, från ungdomar med den första hjärtesorgen, till äldre

som kanske levt med en obearbetad skam i hela sitt liv. I det lilla arbetsrummet i Vikens prästgård tar hon emot den som behöver, och trenden visar att samtalen blir fler. Köerna till psykiatri är långa och människor har upptäckt att kyrkan finns som en kostnadsfri samtalspartner.

– Eftersom jag rör mig mycket i byn blir tröskeln inte så hög, menar hon. – Men det är viktigt att poängtera att även jag arbetar under sträng sekretess. Sedan kan jag till skillnad från en kurator tillföra en annan dimension, nämligen den att det finns någon som älskar personen oavsett vad.

Arbetet med ungdomar är något Annika brinner för och hon har god kontakt med skolan där kontaktnätet och förtroendet tidigt byggs upp.

– Men jag sitter även som spindeln i nätet för ett digert program för församlingens äldre, vilket med stor hjälp drivs av besöksgruppen – ett härligt gäng som ställer upp ideellt till förmån för sin nästa.

Ofta har Annika kontakt med dem man läser om som notiser i dagstidningen, struliga ungdomar, oväntade dödsfall och liknande. Hon är också en av Svenska kyrkans två representanter i POSOM* Kullabygden, samt medlem i Vikenskolans krisgrupp.

– Vid akuta händelser kan jag behöva släppa allt och rycka ut. Då är det tur att man har goa kolleger och en förstående familj, säger hon.

Hur står man stark i de svåraste situationer?

– Jag försöker lägga ett skyddslager runt mitt innersta och gå in i en professionell roll. Men även jag känner mig liten och otillräcklig många gånger. Då vänder jag mig till Gud och ber om hjälp att utföra det jag kan. Resten överlämnar jag i Hans händer.

Vad är diakoni för dig?

– Att förmedla hopp. Men också att våga vara kvar och lyssna när det blir obekvämt. Min uppgift är att hjälpa människan hitta sina egna redskap ur en jobbig situation. Kärnan i alla mina möten är att det aldrig är kört.

PR

* POSOM = Psykiskt och socialt ombändertagande. Gruppen inkallas normalt vid akuta, större katastrofer.

NÅGRA FAKTA OM VIKENS FÖRSAMLING

- Ca 81 procent av Vikens invånare är medlemmar i Svenska kyrkan.
- I Vikens församling döps ett barn var fjortonde dag.
- Ca 75 procent av byns ungdomar konfirmeras.

- Mer än ett par i veckan vigs i Vikens kyrka.
- Ca 8 000 personer besöker gudstjänster i Vikens kyrka årligen. Till detta kommer dop, bröllop, begravningar, konserter m m.
- Ca 3 000 personer deltog vid skolavslutningar i Vikens kyrka 2011 (jul & sommar).

Uppslaget är ett samarbete mellan Byaluren och

Svenska kyrkan 
VIKENS FÖRSAMLING

Tider för jul och nyår återfinns på nästa sida...

Välkommen till din kyrka

Första advent 2 december

14.00 Gudstjänst, M Ivarsson. Canzonetta, Kullabygdens kammarkör och Canzonetta sjunger musik av bl a O Olsson, G F Händel och J-O Kulander. Eftersits i Kyrkstugan.

Andra advent 9 december

11.00 Mässa, K Tholin

Lucia i kyrkan 13 december

17.30 och 19.00 Miniörkören, Young Singers och Young Voices samt riksspelman Jeanette Eriksson med musikvänner medverkar.

Tredje advent 16 december

17.00 Gudstjänst, M Ivarsson

Julens sånger i advent 19 december

16.00 Andakt, M Ivarsson.

Glöggmingel i Kyrkstugan.

Fjärde advent 23 december

11.00 Mässa, K Tholin

Julafton 24 december

11.00 Barnens julbön, M Ivarsson, A E Olshov

15.00 och 16.15 Julbön med solistmedverkan. K Tholin

Juldagen 25 december

07.00 Julotta med solistmedverkan.

M Ivarsson

11.00 Vandringsmässa i kapellet, K Tholin.

Samling till vandring 10.00.

Sönd e jul 30 december

19.00 Stilla nyårsmässa, K Tholin

Nyårsafton 31 december

16.00 Nyårsbön, M Svensson

Nyårsdagen 1 januari

11.00 Vandringsmässa i kapellet, K Tholin.

Samling till vandring 10.00.

Trettondedag jul 6 januari

19.00 Julkonsert. Kullabygdens kammarkör, Canzonetta & instrumentalister framför Trettondagsmusik av A Öhrwall, med inslag av medeltida melodier, folkliga sånger och karibisk calypso.

Vid behov av transport, kontakta Taxi Höganäs 33 00 00 och begär kyrkbil.

Theodor Tudare spred nyheter

Under ca 150 år, fram till början på 1940-talet gick en man runt i byn och tutade i Byaluren för att uppmärksamma byborna på diverse, minst sagt varierande nyheter. Den siste som hade detta hedersuppdrag hette Theodor Carlsson, allmänt kallad Theodor Tudare.

Här följer valda delar av Vikenbon Odina Jönssons anteckningar om Theodors viktiga budskap från 3:e Maj 1932 till 25:e Mars 1940. Observera att jag ordagrant citerar Odinas ordval och stavningar.

ODINAS ANTECKNINGAR

1932

3 maj Kommunalstämma idag sex o. tretio.
24 maj Här e biograf i kväll 8.15.
11 juli De e om jordgubba te forti öre litern.
15 aug De e aktion nere i Vikens Hausbad på vävnader av Nancy Svensson.
29 aug De e fastighetsblanketter å bämta uppe hos Kapten Lewold.
15 sep De e riktigt vackra lingen på torget te 2 kr for 5 liter. OBS: RUBRIK!!
5 okt Den elektriska strömmen brytes från 9 till 10 på dagen några dagar
9 nov De e konsert i kyrkan i morren kväll mä fritt inträde.
20 dec Här e julgranar och kransar på torget te 25 o. 50 öre per st.

1933

20 jan De elektrisk ska betalas mellan 2 o. 4.
25 mar De e bibliskt föredrag oppe i gotemp-larbuset av Sjömansmissionär Björk i kväll kl. 7.
3 apr Renhållningen ska betalas din veck oppe hos Lewold.
1 maj Afäverna stängas idag kl 5.
31 maj De e fotboll utå Helsingborgs...
31 juli De e auktionen idag borta hos Thorson kl. 1.
19 aug Alla arbetsföra män mellan 20 och 50 samlas idag nere vid hamnen.
28 dec Biograf i kväll kl. 8. Barnförbudet.



Den svartvita bilden överst, bar Stig Ewaldsson bistått med. Tavlän nedan, som målats av Karl Zerman, föreställer Theodor Tudare, när han "tudar" på Skeppargatan. Han bar förmodligen haft bilden ovan som förebild. Målningen bar generöst överlämnats av Birgits dotter Gun-Britt och kommer framöver att finnas i det särskilda Byalursskåpet på Vikbaga.

1934

1 maj De e municipalskatten skall betalas idag mellan 9 o.1. Speceriefäverna slängas i dag kl. 4.
26 maj Avskräde får ej avstjälpas vid sjön.
14 jun Här säljes stor vacker Stockholmssill nere på torget te 50 öre kilot. RUBRIK!!!
28 juli Tennistävlingen fortsätter i dag.

1935

29 feb De e auktion i dag kl. 2 etter Johanna Larsson.
9 maj Där säljes trädgårdsmöbler o. korga te billia priser.
5 juli De e renhållningsgiften for de gång na kvartalet ska betalas hos Kalentin Svensson emellan 4 o. 7.
16 okt Där e auktion idag nere vid hamnen på brännesbonkar.
22 nov Trädgårdsmästare Tullberg säljer potatis i dag te 5,50 bl.
23 nov De e förskrämmning, mantalsskrivning äger rum i slöjdsalen i kväll från kl 1/2 5 te 1/2 6.



Olle Bogren

Detta var inte Odina Jönssons sista Byalursanteckning. Det fanns många fler och nämnas kan att de till stor del handlade om "de e blåbär på torget" och dylikt.

Fotnot: Det lilla häftet med anteckningarna fick vi låna av Birgit Zerman.

(Tudare, är skånska och betyder alltså tutare.)



Globala Kompisflaggan konkretiserar och påminner om värdegrundsorden som varje vecka ligger till grund för diskussioner på Vikensskolan.

Fred, frihet och fair play – viktiga ledord för Globala Kompisklubben – ett värdegrundsarbete, som nu växer fram på Vikensskolan. Upphovsman till projektet är Nils Rege, "klassmorfar" sedan drygt ett år tillbaka. Avsikten är att i framtiden bli en förenande samverkan mellan skolor, idrottsrörelser och ideella organisationer som arbetar för barns bästa.

Nils Reges intresse för människans roll i ett större sammanhang väcktes för många år sedan, då han fick tag på Bengt Hubendicks bok om människoekologi. Ordet kan beskrivas som samspelet mellan människan och hennes totala omgivning – mellan enskilda individer, grupper och den miljö hon lever i, såväl lokalt som globalt.

– Insikterna gav mig en fem-i-tolv-känsla, förklarar Nils, som i samma veva fick sitt första barnbarn.

Efter ett långt arbetsliv, bland annat som drivkraft för Stiftelsen Folkhälsan och författare till boken "Tyck om ditt liv", kom så en förfrågan från Vikensskolan, om han kunde tänka sig ett engagemang som klassmorfar.

– Min första tanke var nej tack, jag är för gammal. Men stämningen på skolan var så härlig att jag ändrade mig.

Villkoret han ställde var att istället för ett traditionellt engagemang som klassmorfar, få implementera sitt eget värdegrundsarbete på skolan.

Träffar eleverna varje vecka

Nils träffar nu varje vecka eleverna för att utveckla och stärka deras värdegrund. FN:s människorättsdeklaration och barnkonventionen är basen, liksom idén att vi alla är "Globala astronauter ombord på rymdskeppet Jorden – vårt gemensamma hem i universum". Och ombord på rymdskepp måste man vara bra kompisar.

– Jag är ju en sån där idégubbe... Till sammans med eleverna utvecklar jag metoder för att sprida goda värderingar, säger Nils.

Globala Kompisloftet är en sådan metod. Veckans ledord en annan. Nils har själv skapat färgglada kort där orden blir utgångspunkt för diskussioner.

– Det blir fantastiska samtal! Jag har lärt mig mycket av eleverna, säger han.

Nils har en bakgrund som kreatör

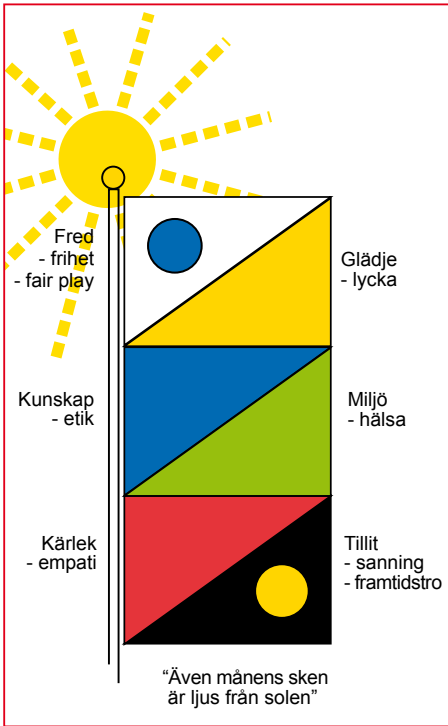
Med en bakgrund som layoutare och bildredaktör arbetar Nils gärna visuellt.

För att påminna om värdeorden skapade han därför Globala Kompisflaggan med tillhörande heja-på-vimplar. Och som uppfinningsrik kreatör är han inte rädd att korsa gränser, vilket eleverna kunnat se när han svartklädd och med flaggan i högsta hugg dragit förbi skolan på inlines och med ett hjärta i pannan ovanför de svarta solglasögonen.

– Min vision är att arbetet med Globala Kompisklubben ska sprida sig över landet och gärna utanför, säger han.

Och en bra bit på väg har Nils Rege verkligen kommit. Under höstens hälsovecka hissades Globala Kompisflaggan på Vikensskolan för första gången.

Pernilla Ringström



Här är en förklaring till flaggans färgfält.

VIKEN3:AN

Den 9 december är det jul-skyltning i Viken!
Vad ser du särskilt fram emot?



– Att hälsa på Mölletomten! Fast kön brukar vara väääldigt lång... Sen kollar vi på saker i skyltfönstren. När vi fryser går vi hem och tänder en brasa. Det är mysigt.

Mimmi Jönsson



– Jag ser fram emot att servera glögg och pepparkakor i WBS nya klubbhus. Vi körde aktiviteter där förra julskyltningen också och det blev uppskattat. Sen är det kul att bara softa och snacka lite skit med nya och gamla bekantskaper.

Ola Jacobsson



– De senaste åren har jag och en väninna haft som tradition att handla kakor och småsaker av hennes skolelever för att bidra till klasskassan. Sen är det roligt att se vad Birgitta skyltar med inne på gården och så köper jag alltid en julhyacint hos Anneli i blomsteraffären.

Laila Elversson

HÖG HUS I VIKEN?

Denna fråga blev ett hett ämne och orsakade en känsloladdad debatt samtidigt som denna Byalur var på väg till tryckeriet.

Vad tycker du själv om skissen till ett nytt centrum i Viken?
Om du vill informera dig mer och engagera dig i frågan hittar du information på VKB:s hemsida där du också kan uttrycka dina synpunkter på förslaget som presenterats av Höganäs kommun. Gå in på...

www.vikensbyaforening.se

JULSTÄMNING PÅ VIKENS LANTMÄN

Julgransförsäljning från den 30 nov
Vi har alla tillbehören till granen!

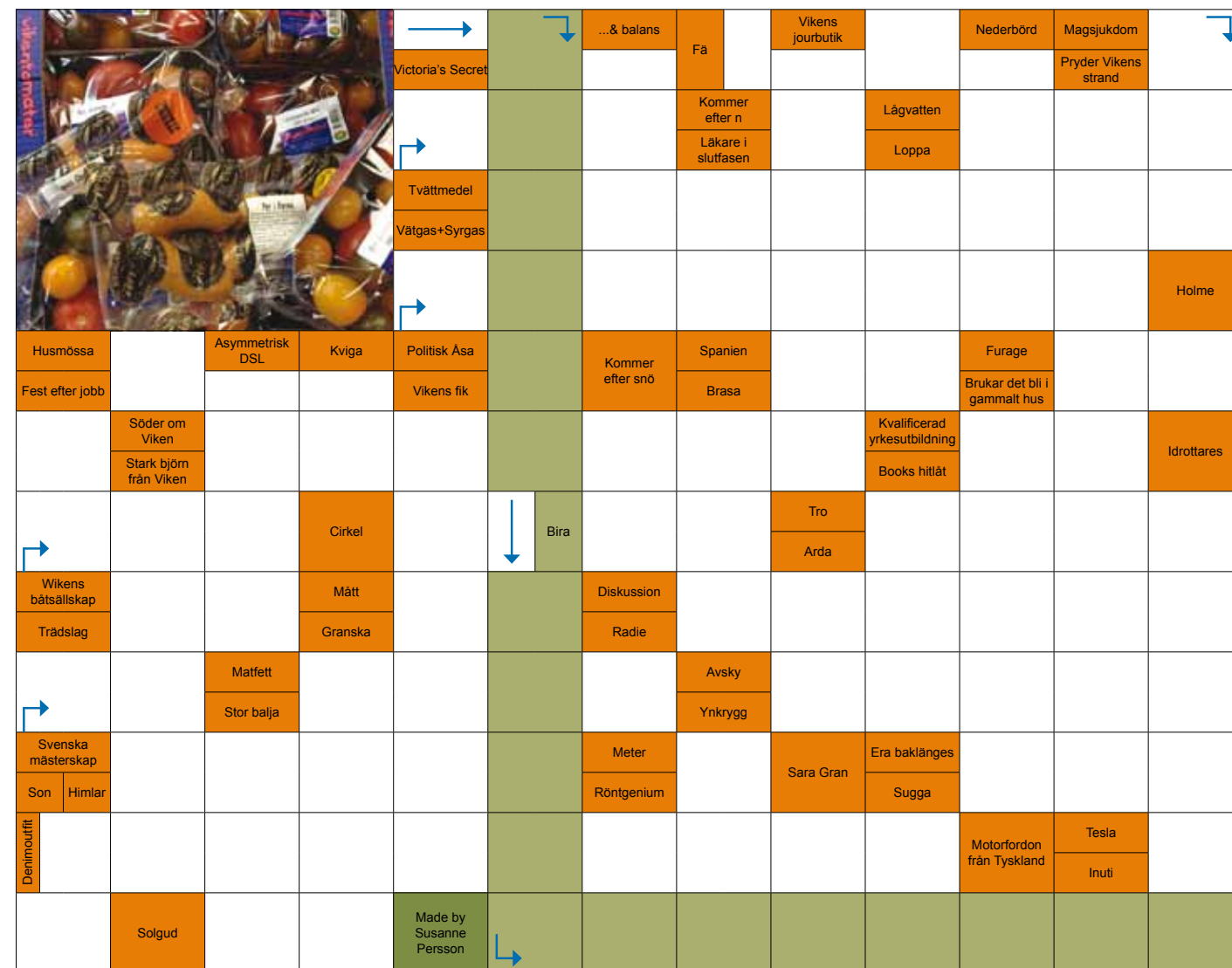


Djuren kommer som vanligt på besök till julskyltningen den 9 december! Öppet 12.00-16.00

Vikens Lantmän

Tel. 042-236110 • Karlsfältsvägen 3 • www.vikenslantman.se

VIKENKRYSSSET UTMANAR DIG!



Konstruktör: Susanne Persson.

Smakfulla vinster till vinnare av Vikenkryssset nr 37

Vikens egen korvkung Claes Persson (Per i Viken) skänker korvar till ett värde av 200 kronor till tre vinnare.

Dessutom vill Claes gärna visa korvtillverkningen under en kort rundtur när vinsterna hämtas på Per i Vikenfabriken vid Väsbyrondellen. Kopiera eller klipp ut lösningen och skicka den tillsammans med namn, adress och telefonnummer till: Katarina Trohammar, Nyponvägen 16, 263 62 Viken. Vinnarna meddelas skriftligt.



I SAMARBETE MED BYALUREN

Vinnare av Vikenkryssset i nr 36

Stort grattis till de tre vinnarna av ett presentkort värt 150:- på Vikens Hamnskrog.
Christel Delander Sjögräsvägen 2,
Maria Axelsson, Pontus Ols väg 7
Nils Högborg, Grålägevägen 21B.

Vinnarna har meddelats skriftligt.



Söndagen 9/12
kommer Tomten till
Sophiamöllan
kl. 15.00!



Hej alla Vikenbor

Tuve Nilsson, i lovande sommarväder, vid den renoverade Lisas Brygga.

Våra förhoppningar om en lång varm sommar kom på skam, men vådrets makter var nådiga när VKBs olika arrangemang gick av stapeln. Brasan kunde tändas efter Stina Hagmans tal på Valborg och Kerstin Thurdin störcdes inte av trasset med flaggan på Nationaldagen. Deras tal kan läsas på VKB:s hemsida.

Viken Grand Prix med go-cart i hamnen återuppstod tack vare Adam Hultins stora insats.

Vikenfesten i början av augusti blev tillsammans med C-55 regattan en succé för alla parter, tack vare oegennyttigt arbete av festkommittén före, under och efter. Dessutom låg välvilliga sponsorer och försäljare bakom en ekonomi i balans.

Inför badsäsongen hade VKB problem med stormskadorna på **Lisas brygga**.

Många hörde av sig och önskade den renoverad, dels som en gest mot Lisas minne och dels för att man tycker den är bra att bada ifrån. Efter tips och offerter från olika håll, fastnade vi för den lösning NBC Marine hade. Den föreföll mycket genomtänkt och var dessutom förhållandevis prisvärd. Styrelsen kunde i slutet av juni enas om deras offert och då kommunen samtidigt aviserade sin stormskadefond, där föreningar kunde ansöka om bidrag till reparationer upp till 50 % av kostnaden kände vi oss övertygade att få medlemmarnas godkännande. Bryggan stod klar i slutet av juli och rönste stor och positiv uppmärksamhet. Kommunens bidrag blev till slut 40 % av kostnaden. Gå gärna förbi och titta på den nu när den är på land.

Våra flottor har utnyttjats dåligt i sommar, dels för att vädret först fördröjde utläggningen och dels att den vid Fritidens brygga slets loss från sitt ankare och drev iland efter tre veckor. Ankaret är bärgat och det blir en ny typ av förankring till nästa år.

Badhytterna har varit uthyrda men av kända skäl dåligt utnyttjade och väntar nu på nästa säsong.

VKB:s strävan att upprätta ett minnesmärke över **Bamse** och hans upphovsman

Rune Andréasson har under året krönts med framgång. Statyn utformades av konstnären Jonas Högström i samråd med familjen Andréasson. Den installerades framför Vikens bibliotek i slutet av sommaren och invigdes med en liten ceremoni den femte oktober.

Kommunens planer på en förstadslignande utbyggnad av södra Viken har rönt stort motstånd och när detta skrivs väntar vi på ett offentligt samrådsmöte den elfte oktober. Tidigare synpunkter med kommentarer från planavdelningen finns på hemsidan och utfallet av mötet i oktober kommer läggas ut där. Det är vår förhoppning att många av er var där och att era synpunkter togs på allvar.



Förslag till utsmyckning av södra rondellen.

Ombyggnad av vägen genom byn börjar med en rondell istället för trafikljusen och troligen chikaner vid infarterna. Längre fram, bredare cykelbanor och upphöjda övergångsställen. Busshållplatsernas utformning är nu inte förhandlingsbar. Ett förslag till utsmyckning, i form av stiliserade segel, av den södra rondellen har presenterats kommunen och den togs emot väl.

Stiftelsen Skeppargården har stöttats ekonomiskt, så att samlingar, trädgård och byggnader klarar sig mot tidens tand.

Sjöfartsmuséet har stora samlingar och behöver större lokal. Det pågår en undersökning om att eventuellt få EU-bidrag för att möjliggöra detta.

Sophiamöllan är i gott skick och har haft många besökare under sommaren. Planeringen för VKB:s arrangemang

VIKENS KULTUR- OCH BYAFÖRENING
Box 108, 263 03 VIKEN. BG: 5705-4108

ORDFÖRANDE: Tuve Nilsson
Bygatan 64, 23 81 87

V. ORDFÖRANDE: Roger Sandberg
Stenmursgränd 4, 18 27 27

SEKRETERARE: Marianne Nilsson
Lingonvägen 6, 23 76 03

KASSÖR: Agneta Edwardson
Möllarev. 3E, 0739 79 08 13

LEDAMÖTER: Catharina Bodin
Ringvägen 62, 073 34 30 00
En vakant

SUPPLEANTER: Johan Marklund
Hästhagen 10D, 0761 00 72 21
Olof Engvall
Kalvlyckevägen 3, 13 30 46

HEMSIDA: www.vikensbyaforening.se

STIFTELSEREPRESENTANTER

SKEPPARGÅRDEN: Ann-Britt Strufve
Aldermansv. 26, 23 72 38

SOPHIAMÖLLAN: Stig Elversson
Nyttäppegägen 1, 22 40 30

SJÖFARTSMUSÉET: Carl Larsson
Sävsångaregatan 5, Helsingborg,
0708-28 60 90

VKB:s kalendarium

DAG TID HÄNDELSE

2012 DECEMBER

8 13-15 Paul Jönska Julmarknad

9 14-17 Sophiamöllan öppen
Lotteriförsäljning
15.00 Sophiamöllan Mölletomten

2013 MARS

7 Årsmöte

2013 APRIL

21 Utläggning av Lisas brygga,
- frivilliga sökes
30 Valborg: Bål på stranden

2013 MAJ

Nytt nummer av Byaluren

nästa år kan aldrig börja för tidigt och vi behöver förslag på personer som kan vara talare på såväl Valborg som Nationaldagen.

Programmet till Vikenfesten den 2-3 augusti 2013 blir i stort oförändrat mot i år, men kräftskivan i festtältet på fredagen har inte fallit väl ut, så kom gärna med förslag till någon annan profil för kvällen.

Styrelsen behöver nyrekrytera händiga pensionärer och flinka datorkunniga ledamöter. Arbetsbördan blir mycket måttlig om fler delar på den. Hör av er till mig eller valberedningens ordförande Kjell Cronert.

Till sist ett stort tack till Byalurens redaktion under Olof Engvall som gjort detta innehållsrika nummer av tidningen.

Väl mött på byn.

Tuve Nilsson

Medlemsavgift VKB.

200:-
till Bg. 5705-4108.

(Gäller ej dig som har elavtalet och därmed redan betalt medlemsavgift.)
Inbetalningskort finns att hämta
på Biblioteket i Viken.